

Călăuza

18 DEC 1958

BIBLIOTECARULUI

aprilie · 1954

CALAUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI CULTURII DIN R. P. R.

CUPRINSUL

Mai multă operativitate în munca de îndrumare a bibliotecilor de la sate	1
★	
Pentru o largă popularizare a cunoștințelor agrotehnice înaintate, în rândurile țărănimii muncitoare	4
Biblioteci raionale și sătești	
Sprrijnirea campaniei de însămînțări, sarcină de frunte a bibliotecii noastre	8
Biblioteca sătească difuzează cartea agro-zootehnică	11
★	
Biblioteca colțului roșu sprijină activitatea ramurilor anexe ale gospodăriei	16
Să îmbunătățim munca bibliotecilor din S.M.T. și G.A.S. în perioada lucrărilor agricole	17
Din experiența bibliotecilor sovietice	
Popularizarea cărților în rândurile colhoznicilor	21
Despre munca de organizare a catalogului sistematic	24
Pregătirea cadrelor de bibliotecari	
Calificarea cadrelor de bibliotecari din regiunea noastră	27
Biblioteci pentru tineret și copii	
Contribuția bibliotecii noastre la educarea comunistă a copiilor și tineretului	30
★	
Comitetele de sprijin, un ajutor prețios în munca bibliotecilor	33
Scriitorii progresiști în lupta pentru pace	
B. L. Gorbatov — scriitor și activist neobosit	37
★	
Din corespondențele noastre	42
★	
Bibliografie	44
★	
În ajutorul bibliotecarului	48

Mai multă operativitate în munca de îndrumare a bibliotecilor de la sate

Prin întreaga lor activitate bibliotecile din țara noastră sînt chemate să joace un rol important în mobilizarea oamenilor muncii de la orașe și sate, pentru traducerea în viață a măsurilor economice și politice trasate de partid și guvern.

Cunoscînd că ridicarea producției la hectar formează o preocupare de frunte a politicii partidului și guvernului nostru, bibliotecarii de la sate și-au fixat ca un obiectiv permanent în munca lor, răsbindirea pe o scară cit mai largă a cărților agrotehnice, care înfățișează metodele avansate cu ajutorul cărora se pot smulge pămîntului roade cit mai bogate.

În acțiunea de popularizare a cărților agrotehnice trebuie desfășurată o muncă operativă. Bibliotecarii de la sate trebuie să pună la timp la îndemina țăranilor muncitori cărțile specifice fiecărei etape a muncilor agricole în curs. În această muncă ei trebuie să se călăuzească după Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la desfășurarea la timp și în bune condițiuni a campaniilor agricole. Astfel, Hotărîrea din 3 martie a.c., arătînd condițiile speciale în care se va desfășura anul acesta campania de însămînțări, precum și metodele noi ce trebuie introduse pentru ridicarea producției la hectar la culturile de porumb, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, etc. constituie o prețioasă orientare și pentru bibliotecari, prin indicarea obiectivelor de urmărit în activitatea pentru popularizarea cărților agrotehnice.

Bibliotecarii de la sate nu au însă toți experiența și pregătirea profesională necesară pentru a ști care sînt cele mai potrivite cărți fiecărei etape a muncilor agricole și care ar trebui popularizate în primul rînd. De aceea, un rol important revine în această privință secțiilor culturale și bibliotecilor regionale și raionale. Ele trebuie să folosească toate metodele pentru a face ca bibliotecile de la sate să cunoască la timp sarcinile ce le revin în fiecare etapă a muncilor agricole și activitatea pe care trebuie să o desfășoare în această direcție.

O bună dovadă de operativitate în muncă a arătat secția culturală a sflatului popular regional Ploiești. Îndată după apariția Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la lucrările agricole de primăvară, secțiunea culturală a convocat la o consfătuire pe bibliotecarii raionali și pe cei de la bibliotecile sătești. Consfătuirea a avut drept scop instruirea acestora asupra felului în care trebuie să fie dusă munca cu cartea în timpul lucrărilor agricole de primăvară. Instrucțajul ținut de bibliotecarul principal al bibliotecii regionale, a arătat în mod practic bibliotecarilor prezenți, metodele de muncă ce trebuie să fie folosite în această perioadă. În localul bibliotecii regionale unde a avut loc consfătuirea, colectivul bibliotecii a organizat o frumoasă expoziție intitulată „Pentru executarea la timp și în bune condițiuni a lucră-

rilor agricole de primăvară" în care au figurat cărți, broșuri și articole din ziare legale de această temă.

Pe lângă consfăturile ce se pot organiza, secțiile culturale și bibliotecile regionale și raionale pot trimite în sprijinul bibliotecilor de la sate materiale de îndrumare scrise (instrucțiuni, liste bibliografice de recomandare, planuri de lectură etc.). Pentru a constitui însă un ajutor efectiv în munca bibliotecilor de la sate, materialele de îndrumare ce se trimit acestora nu trebuie să fie întocmite pe teme generale, ci ținând seama de specificul muncilor agricole în curs și de culturile practicate în comunele respective. Așa de pildă, în timpul campaniei de însămînțări sau a muncilor agricole de întreținere și îngrijire a culturilor ce urmează imediat perioadei de însămînțări, bibliotecile regionale și raionale trebuie să întocmească materiale de îndrumare legate în special de aceste munci, ținând seama de culturile practicate în cuprinsul regiunii, al raionului respectiv, precum și al comunei unde sînt trimise.

Trebuie de asemenea, depuse toate eforturile pentru ca odată întocmite, materialele de îndrumare să fie trimise cît mai grabnic pe teren. Se întîmplă însă ca de multe ori, bibliotecarii bibliotecilor centrale să amîne de azi pe mîine difuzarea materialelor de îndrumare. Astfel, se ajunge la situația ca uneori listele bibliografice de recomandare, sau planurile de lectură întocmite în legătură cu o anumită etapă a muncilor agricole, să ajungă la bibliotecile cărora le sînt destinate, tocmai la sfîrșitul acestor munci, ceea ce face ca ele să devină inutile.

Popularizarea experienței bibliotecilor fruntașe în sprijinirea muncilor agricole, constituie o altă metodă pentru a arăta bibliotecarilor cum trebuie să-și ducă munca.

Rezultate bune la care se poate ajunge prin generalizarea experienței fruntașe, ne oferă biblioteca raională din Focșani, regiunea Birlad. În cursul anului trecut, această bibliotecă a întocmit o scrisoare metodică în care se descria activitatea desfășurată de biblioteca din comuna Gugești în sprijinul muncilor agricole și metodele folosite de ea în acest scop. Nu după mult timp de la trimiterea scrisorii o serie întreagă de biblioteci din cuprinsul raionului au început să muncească după exemplul bibliotecii din Gugești.

De asemenea, e necesar să se ia măsuri imediate și în aprovizionarea bibliotecilor de la sate cu cărțile și broșurile agrotehnice recent apărute.

Este știut că fără a avea un fond de cărți de literatură agricolă legat de diferitele etape ale muncilor agricole și de culturile practicate în comună, bibliotecile de la sate nu pot desfășura o muncă temeinică de popularizare și răspîndire a cunoștințelor agrotehnice avansate. În unele locuri însă, secțiile culturale și bibliotecile centrale, nedînd atenția cuvenită acestei probleme, nu iau măsurile cuvenite pentru ca bibliotecile de la sate să primească cît mai grabnic cărțile de care au nevoie. Astfel, în multe locuri ca de exemplu în raioanele Mihăilești și Alexandria, regiunea București, se observă că secțiile culturale și bibliotecile centrale, nu au încheiat încă contractele respective cu colecturile.

Până acum au apărut în editurile noastre numeroase lucrări destinate țăranimii muncitoare, lucrări care o pot ajuta în munca pentru obținerea unor recolte mereu sporite. Așa sînt, de pildă, lucrările recent apărute în Editura pentru Literatură Politică „Pentru recolte tot mai bogate” de Ana Cristea sau „Să folosim metode înaintate în cultura porumbului”. Deosebit de folositoare sînt de asemenea cărțile: „Să aplicăm metode avansate în cultura porumbului” de Gh. Valuță și N. Șerbănescu, „Să aplicăm metode avansate în cultura cartofilor” de V. Cămănescu și M. Berindei, „Să aplicăm metode avansate în cultura sfeclii de zahăr” de dr. Gheorghe Olteanu, „Folosirea ghivecelor nutritive la producerea răsadurilor de legume timpurii” de ing. D. Andronicescu apărute în Editura Agro-Silvică de Stat (Colecția „Biblioteca Agricolă”).

Va trebui ca secțiile culturale și bibliotecile centrale să se îngrijească de procurarea unor astfel de cărți și de trimiterea lor cît mai urgent bibliotecilor de la sate. Ținerea unei legături strînse și permanente cu secțiile agricole ale sfaturilor populare constituie un bun mijloc pentru ca secțiile culturale și bibliotecile regionale să raionale să poată cunoaște cărțile noi agrotehnice ce apar, legate de culturile practicate în cuprinsul regiunii sau raionului respectiv și care vor trebui să fie achiziționate cu precădere.

Ajutorul practic pe teren trebuie să fie însă principala formă de muncă pentru îndrumarea bibliotecilor de la sate. Îndrumările sau indicațiile ce se dau nu pot în nici un caz, ori cît ar fi ele de amănunțite, să înlocuiască acest ajutor viu la fața locului.

Nu este just ca aceleași îndrumări să fie date tuturor bibliotecilor, fără să se țină seamă de caracteristicile lor, de categoriile de cititori pe care le deserveșc, de problemele care-i interesează pe aceștia — și mai ales fără să țină seamă de posibilitățile fiecărei biblioteci în parte. Trebuie combătută practica unor bibliotecari cum sînt cei de la biblioteca raională din Vidra, regiunea București, care atunci cînd se deplasează pe teren se mărginesc să constate doar lipsurile bibliotecilor vizitate, fără să ia însă în mod operativ măsuri pentru înlăturarea lor.

Dar asigurarea unei operativități mai mari în îndrumarea bibliotecilor de la sate cere o strictă planificare a muncii. Aceasta impune secțiilor culturale și bibliotecarilor regionali și raionali să se ocupe temeinic de îndrumarea activității bibliotecilor de la sate. Secțiile culturale și bibliotecarii bibliotecilor centrale nu trebuie să uite că atingera obiectivelor urmărite depinde de buna organizare a muncii și controlul permanent și operativ al îndeplinirii sarcinilor.

Trebuie să fie limpede că realizarea sarcinilor actuale în domeniul ridicării producției agricole, cere din partea tuturor multă operativitate în muncă. Prin rolul însemnat ce-l au în mobilizarea țăranilor muncitori la însușirea și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, bibliotecarii pot și trebuie să dea o contribuție însemnată în cîștigarea bătăliei pentru recolte mereu sporite.

Pentru o largă popularizare a cunoștințelor agrotehnice înaintate în rîndurile țărănimii muncitoare

Citeva cărți și broșuri despre agrotehnica culturilor de cartofi,
legume și pomi fructiferi

În cadrul măsurilor stabilite prin „Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R. P. R. și Comitetului Central al P. M. R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954”, se acordă o deosebită însemnătate problemei culturilor de cartofi și legume, anul 1954 fiind socotit ca anul în care va trebui să se producă o creștere simțitoare, între altele și a producției medii de cartofi la hectar.

Această plantă, se spune în Hotărîrea este bogată în substanțe nutritive, în vitamine și constituie un produs principal pentru alimentația populației. Cartoful constituie de asemenea o importantă materie primă pentru industrie și un nutreț foarte valoros pentru creșterea și îngrășarea animalelor.

Nu de mult prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a legumelor, semințelor de legume, fructelor și strugurilor de masă, guvernul a stabilit o serie de noi condiții favorabile pentru stimularea și cointeresarea țărănimii muncitoare în sporirea producției de cartofi, legume și fructe, care reprezintă un aport prețios în realizarea măsurilor economice prevăzute de plenara lărgită a C. C. al P. M. R. din 19—20 august.

Pentru atingerea scopurilor urmărite, aplicarea regulilor agrotehnice înaintate joacă rolul cel mai însemnat. De aceea, bibliotecarii trebuie să se îndrepte cu hotărîre spre cunoașterea și popularizarea problemelor care se leagă de realizarea acestor sarcini însemnate ale agriculturii noastre, difuzînd în rîndurile țărănimii muncitoare cit mai multe cărți agrotehnice și cărți care oglindesc cele mai bune rezultate obținute de fruntașii în sporirea producției agricole.

PENTRU O BOGATA RECOLTA DE CARTOFI

În toate regiunile țării noastre sînt condiții favorabile pentru cultivarea cartofilor și pentru obținerea de recolte mari la hectar.

Acest lucru rezultă din recoltele mari obținute de diferiți cultivatori colectivști, întovărășiți sau țărani muncitori cu gospodăria individuale care au atîns uneori aproape 50.000 kg cartofi la hectar.

În „Regulile agrotehnice pentru principalele plante de cultură” (Ministerul Agriculturii, 1952) sînt indicate metodele înaintate care asigură recolte bogate. După cum se arată în această broșură, la cultura cartofului trebuie să se aibă în vedere alegerea terenului, precum și aplicarea de îngrășăminte potrivit terenului respectiv.

O mare însemnătate are alegerea soiului care trebuie să corespundă condițiilor de climă și sol din regiunea respectivă.

Regulile agrotehnice trebuie respectate cu cea mai mare grijă în ceea ce privește pregătirea cartofilor de sămîntă. Broșura indică aceste reguli, după care trece la descrierea pe scurt a lucrărilor de îngrijire a culturilor și de recoltare și a condițiilor de păstrare. (pag. 75—80).

Îndrumări prețioase despre cele mai bune epoci de însămîntat a cartofilor potrivit regiunilor agricole din țara noastră, găsim în cartea „Sfaturi pentru cultura plantelor” (Editura Agro-Silvică de Stat, București, 1953). La pagina 160—166, în capitolul rezervat culturii cartofului, se dau sfaturi agrotehnice bazate pe date noi științifice, descoperite de savanții sovietici.

Aceste date sînt extrem de prețioase pentru unele regiuni din țara noastră unde din cauza secetei nu s-au putut obține recolte mari de cartofi. Descriind metoda savantului sovietic T. D. Lisenco care este autorul unei noi metode de plantare a cartofilor în regiunile secetoase, broșura arată în ce condiții această metodă poate fi adaptată și la noi, ea fiind o cheazăle a unei recolte îmbelșugate.

Cheazăia obținerii unei culturi bogate de cartofi este aplicarea metodelor datorită cărora cultivatorii sovietici au ajuns să scoată recolte record. Despre aceste metode noi de cultură bazate pe o bogată experimentare științifică, se ocupă lucrarea lui A. G. Lerch „Cultura cartofilor” (Editura de Stat, 1951). Ea cuprinde bogate indicații despre particularitățile biologice ale cartofilor de diferite soiuri și despre condițiile în care se poate obține adaptarea lor la soiurile destinate cultivării cartofului.

Autorul arată cum pot fi înlăturate greșelile care se fac în cultivarea cartofilor, greșeli care au o influență negativă asupra recoltei, scoțînd în evidență în același timp rezultatele dobîndite în culturile de

cartofi în condițiile respectării întocmai a măsurilor agrotehnice stabilite pe baza ultimelor descoperiri științifice din domeniul agro-biologiei.

Un mare succes al agriculturii sovietice îl constituie realizarea soiurilor timpurii de cartofi. În această problemă este de mare folos consultarea lucrării lui M. M. Maximovic intitulată „*Soiurile timpurii de car-*

nimali, ca de pildă: gândacul de Colorado, cărăbușul de mai, viermele de sîrmă, molia cartofilor, etc.

Împotriva acestor dușmani broșura recomandă metode eficiente de profilaxie și tratament, arătînd totodată cum pot fi preparate unele din soluțiile și zemușurile întrebuințate în combaterea bolilor de cartofi.

CULTURA CARTOFILOR

CÎT MAI MULTE ȘI CÎT MAI BUNE LEGUME

În legătură cu măsurile pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii cu cît mai multe și mai bune produse alimentare, dezvoltarea producției legumicole din țara noastră joacă în momentul de față un rol însemnat. Popularizarea cărților care dau îndrumări asupra aplicării celor mai bune măsuri agrotehnice în cultura legumelor, trebuie urmărită de bibliotecari cu multă atenție.

În „*Regulile agrotehnice pentru principalele plante de cultură*” de care am pomenit mai sus se găsesc descrise asemenea reguli pentru fasole și mazăre la paginile 57-60 privind alegerea și pregătirea terenului, plantele premergătoare, îngrășămintele, alegerea soiurilor, semănatul, întreținerea plantelor, etc.

O privire mai completă asupra celor mai importante probleme agrotehnice din cultura legumelor, se află în cartea „*Agrotehnica și îngrijirea culturilor de legume*” (Editura de Stat pentru Literatură Științifică, 1953). Cartea conține studii și arti-

tofi și înmulțirea lor” (Editura de Stat, 1951).

În această lucrare sînt descrise condițiile agrotehnice care pot duce la obținerea de cartofi timpurii. Una din aceste condiții este alegerea soiului, care trebuie să se facă ținîndu-se seama de particularitățile de sol și climă ale regiunii în care se află terenul ce urmează a fi plantat cu cartofi.

După ce se stabilește care sînt soiurile cele mai bune de cartofi, autorul arată metodele și regulile agrotehnice care pot asigura înmulțirea acestor soiuri și posibilitățile ce există pentru extinderea cultivării lor pe scară tot mai mare.

De cunoașterea și aplicarea regulilor agrotehnice înaintate ține și cunoașterea și combaterea la timp și în bune condițiuni a dăunătorilor cartofilor. Din lectura broșurii „*Bolile și dușmanii cartofilor*” (Editura de Stat, 1950) se vede că posibilitatea atacării culturilor de cartofi este destul de frecventă din cauza numărului mare de dăunători specifici. În lucrare sînt descrise 13 boli care dăunează producția de cartofi, cum sînt, între altele, bolile frunzelor, rîia, putregaiul sau mana, etc., care sînt specifice cartofului, colorația cenușie a pulpei tuberculului, formarea de dopuri, formarea de pui, petele de îngheț și altele.

În lupta pentru asigurarea unei producții mari și de calitate bună, intră și prevenirea atacurilor diferiților dăunători a-

Prof. ALBU ELENA

CULTURA PATLAPELELOR ROȘII

CULTURA PATLAPELOR ROȘII
PENTRU LITERATURĂ ȘTIINȚIFICĂ

cole scrise de o seamă de colaboratori ai Institutului de Cercetări Științifice din Moscova în domeniul culturii legumelor și cuprinde o parte din cercetările întreprinse de acest Institut. Aceste materiale se referă la trei din cele mai importante capitole privind cultura legumelor și anume:

organizarea gospodăriilor legumicole; aplicarea unei agrotehnici înaintate; folosirea rațională a îngrășămintelor și combaterea parazitilor animalii și vegetali care atacă culturile de legume.

O lucrare importantă este „Cultura legumelor” scrisă de profesorul V. Edelstein (Editura „Cartea Rusă”, 1949). Autorul trece în revistă toate condițiile care se cer pentru realizarea unei culturi raționale de legume: căldură, umiditate, hrană, lumină, etc. El insistă asupra rolului ce-l are îndeplinirea corectă a lucrărilor pentru prelucrarea pământului, semănatul, îngrijirea culturilor, etc. Cu mult interes va fi citit capitolul introductiv în care se arată valoarea nutritivă a legumelor și capitolul de încheiere care descrie istoricul legumiculturii în Rusia și minunatele realizări științifice la care a ajuns legumicultura în anii puterii sovietice.

„Cultivarea cepei” de V. Trulevici (Editura de Stat, 1950) aduce cunoștințe elementare despre diferitele procedee aplicate în cultura cepei, usturoiului și prazului. Autorul arată care este agrotehnica cea mai bună pentru cultivarea soiurilor locale de ceapă, cultivarea arpagicului, a cepei din arpagic, a cepei de apă, etc. În partea finală sînt descrise bolile și dușmanii cepei, indicîndu-se ce măsuri se pot lua pentru prevenirea și combaterea lor.

Printre legumele cele mai cultivate se numără și pătlăgelele roșii. În broșura „Cultura pătlăgelelor roșii” de prof. Albu

me prin folosirea serelor și răsadnițelor. În celelalte capitole autoarea arată cum se obțin semințele de pătlăgele roșii și felul cum se face conservarea casnică.

În rîndul legumelor de mare consum la noi este și varza. Lucrarea „Cultura ver-

RASADNIȚA
ȘI
LUCRĂRILE DE ÎNGRIJIRE
A
RASADULUI

zei” de Puia Ioan (Editura de Stat pentru Literatură Științifică, 1953) popularizează metodele noi de cultură a diferitelor soiuri de varză: albă, roșie, de Bruxelles, creată și chinezească. În afară de regulile agrotehnice specifice acestei culturi, lucrarea conține date despre cultura verzei în diferitele condiții de climă și sol ale regiunilor din țara noastră.

Pentru cultura de mazăre, linte și fasole se recomandă lucrarea intitulată „Leguminoase” de Dumitru Ionescu (Editura de Stat, 1952). Ea cuprinde descrierea varietăților acestor legume, determinarea soiurilor, precum și tehnica recunoașterii în câmp a culturilor de mazăre, linte, fasole și soia. De asemenea sînt descrise bolile principale ale mazării, fasolei și soiei.

Una din condițiile esențiale pentru obținerea de recolte mari de legume, este producerea de răsaduri de bună calitate. Această importantă operație a legumiculturii, este tratată pe larg în lucrarea „Răsadnița și lucrările de îngrijire a răsadului” de prof. V. Nilca (Editura de Stat pentru Literatură Științifică, 1953). Pe lângă îndrumări pentru semănatul în răsadniță, îngrijirea răsadului, producerea răsadului în ghiveci și alte măsuri din cadrul agrotehnicii, lucrarea mai este interesantă și prin prezentarea diferitelor calcule necesare la instalarea răsadniței, cantitățile de material și pământ necesar, etc.

Elena (Editura de Stat pentru Literatură Științifică, 1953) se tratează despre condițiile optime de cultivare a pătlăgelelor roșii în țara noastră, pentru obținerea de recolte sporite. Un capitol special se ocupă de metoda cultivării timpurii a acestei legu-

SA DEZVOLTAM POMICULTURA

În țara noastră a început să se dea o deosebită atenție industrializării fructelor din care se prepară numeroase produse alimentare.

Datorită măsurilor pentru protejarea cultivatorilor și aplicării metodelor agrotehnice înaintate, pomicultura începe să devină o ramură însemnată a agriculturii. Îndrumarea țăranimii muncitoare către cunoașterea acestor metode trebuie să fie în momentul de față o preocupare a tuturor bibliotecarilor de la sate.

Pentru cunoașterea noilor metode de creștere a pomilor fructiferi, trebuie citită broșura „Reguli minime agrotehnice pomicole” (Editura de Stat pentru Literatură Științifică, 1953) în care sînt trecute în prima parte lucrările principale ce se aplică în pepinieră (port-altoi, asolamente, puieti, etc.) și în partea II-a lucrările de livadă (alegerea locului; repartizarea speciilor pe teren, pregătiri pentru plantarea unei livezi, completarea golurilor, îngrijirea plantațiilor și culesul).

De mare folos pentru pomicultori este cunoașterea și combaterea bolilor pomilor fructiferi. În lucrarea „Bolile pomilor fructiferi și combaterea lor” (Editura de Stat, 1949) sînt descrise bolile care lovesc în deosebi mărul și părul (rapănul, putrezirea, făinarea, cancerul deschis, arsura, ș. a.), prunul, caisul, ciresul, vișinul (putregaiul, făinarea, hurfupi, ș. a.), nucul (arsura, pătarea cafenie, ș. a.). Sînt arătate apoi metodele de preparare a zemu- rilor pentru stropirea pomilor fructiferi și apărarea lor împotriva dăunătorilor.

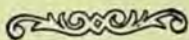
În problema recoltării și conservării fructelor se recomandă citirea lucrării „Recoltarea și păstrarea fructelor” (Editura de Stat, 1949). Această broșură pune la dispoziția țăranilor muncitori un îndrumar

cu sfaturi bune pentru stabilirea celor mai potrivite epoci de recoltare și a metodelor noi de cules. De asemenea broșura conține sfaturi pentru sortarea, ambalarea, transportul și păstrarea fructelor.

Lectura cărților și broșurilor care popularizează metodele agrotehnice înaintate trebuie completată cu lectura unor articole apărute în presă, tratînd aceleași probleme.

Odată cu recomandarea cărților și broșurilor agrotehnice, bibliotecarii trebuie să țină în curent pe cititorii lor cu articolele ce apar în presă și care tratează aceleași probleme, ceea ce va contribui la informarea cultivatorilor asupra celor mai noi realizări în domeniul cultivării cartofilor, al legumiculturii și pomiculturii, ajutîndu-i în felul acesta să-și îndeplinească și mai bine sarcinile ce stau în fața lor.

Biblioteci RAIONALE ȘI SĂTEȘTI

Sprrijinirea campaniei de însămînțări, sarcină de frunte a bibliotecii noastre

Colectivul bibliotecii raionale Mizi,
regiunea Ploiești

Potrivit îndrumărilor primite din partea secției culturale raionale și a bibliotecii centrale regionale, biblioteca noastră și-a fixat ca punct principal în activitatea ei, sprijinirea traducerii în viață a prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. și al Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

De un mare ajutor în stabilirea măsurilor pe baza cărora trebuie să ne desfășurăm activitatea în această perioadă ne-a fost și studierea articolului „Bibliotecile în sprijinul îndeplinirii sarcinilor agricole” a pãrut în revista „Cãlãuza bibliotecarului” nr. 6 din anul 1953, la rubrica „Din experiența bibliotecilor sovietice”.

Urmînd exemplul bibliotecii raionale din Volocisc, regiunea Căneș-Podolsc, oglindit în articolul menționat, noi am cãutat sã punem activitatea bibliotecii în slujba îndeplinirii planului de producție al raionului. Pentru aceasta, am luat legătura cu secțiunea agricolă a sfatului popular raional. Astfel, am putut cunoaște planurile de cultură ale comunelor din cuprinsul raionului și metodele ce trebuie folosite pentru asigurarea unei recolte cît mai bogate la fiecare cultură în parte.

Ținînd seama de indicațiile pri-

mite, am trecut apoi la luarea măsurilor necesare, menite sã ducã la îmbunătățirea muncii de rãspîndire a cãrților agrotehnice în rîndul țãranilor muncitori.

În primul rînd, ne-am îndreptat atenția spre îmbunătățirea componenței fondurilor de cãrți ale bibliotecilor de la sate privind literatura agricolă. Din constatările făcute de noi, a reeșit cã o bunã parte a acestor biblioteci dispun de un fond redus de cãrți agrotehnice, iar din acestea, puține sînt cele legate de ocupațiile țãranilor muncitori din comunele respective. În comuna Glodanu-Sãrat, biblioteca nu are cãrți despre cultivarea sfecei de zahãr, care este ocupația principală a țãranilor muncitori din comună; în comuna Bãdenii-Miluți lipsesc cãrțile despre cultura grãului și porumbului, deși țãranii muncitori de aici cultivã în cea mai mare parte aceste plante, ș.a.m.d.

Pe baza cunoașterii specificului locului unde activeazã fiecare bibliotecă de la sate, noi ne-am propus sã îmbunătățim fondurile de cãrți a acestora. Întrucît fondul de cãrți agrotehnice al bibliotecii raionale nu putea satisface în întregime cerințele bibliotecilor de la sate, noi am avut grijă sã sporim acest fond prin achiziționarea de noi cãrți agrotehnice. Comanda făcută în acest scop „Librãriei noastre” din oraș cuprindea titlurile unor

cărți legate de culturile practicate în raionul nostru și pe care noi nu le aveam. În ceea ce privește alegerea titlurilor, în afara recomandărilor primite din partea bibliotecii regionale am cerut în această privință și ajutorul secției agricole a sfatului popular raional, care ne-a dat tot concursul.

Odată procurate cărțile comandate, am planificat întocmirea primelor patru biblioteci mobile, pentru comunele Mihăilești, Glodeanu-Sărat, Bădenii-Miluiei și Colțăneni, unde lipsa cărților agrotehnice este mult resimțită.

În vederea ajutorării bibliotecarilor de la sate în rezolvarea sarcinilor ce stau în fața lor, am întocmit trei liste de recomandare. Pentru a putea fi într-adevăr de un real folos în munca bibliotecarilor, listele de recomandare conțin cărți, broșuri și articole din ziare, care înfățișează metodele agrotehnice avansate a căror aplicare este obligatorie pentru ridicarea producției la hectar la principalele culturi practicate în raion. Cele trei liste intitulată „Să intensificăm cultura legumelor”, „Să ridicăm producția de porumb la hectar”, „Ce să citim despre cultura sfecelei de zahăr”, au fost multiplicăte, urmînd ca ele să fie trimise comunelor unde se practică aceste culturi.

De asemenea, tot în scopul unei rodnice activități a bibliotecilor în munca de mobilizare a țăranilor muncitori pentru aplicarea metodelor agrotehnice avansate, am întocmit planuri de lectură pentru cercurile de citit de la sate. În aceste planuri am recomandat, în afara Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. din 3 martie a. c. lectura articolelor apărute în presa centrală și locală care lămuresc importanța măsurilor preconizate prin această Hotărîre. Astfel, am recomandat citirea articolelor „Toate forțele pentru o pro-

ducție agricolă sporită în anul 1954”, („Scînteia” nr. 2911 din 4 martie a. c.), „Toate forțele pentru obținerea unei recolte bogate” („Scînteia” nr. 2915 din 9 martie a. c.), „Chemarea participanților la consiătuirea pe țară a frunțașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și a sfecei de zahăr” („Scînteia” nr. 2914 din 7 martie a. c.), „Să răspîndim experiența frunțașilor în cultura sfecei de zahăr” („Scînteia” nr. 2918 din 12 martie a. c.), „Să răspîndim experiența frunțașilor în cultivarea cartofului” („Scînteia” nr. 2916 din 10 martie a. c.) etc.

Totodată, am îndrumat pe bibliotecari să organizeze lectura articolelor ce împărtășesc experiența înaintată a frunțașilor din cultura porumbului, cartofului și a sfecei de zahăr, cum sînt „5000 kg. porumb la hectar” de Yoo Francisc, țăran muncitor din comuna Vinălori, raionul Chișinău-Criș, regiunea Arad („Scînteia” nr. 2908 din 28 II. a. c.), „Așa am obținut 4000 kg. porumb la hectar” de Constantin V. Ion, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Grindu, raionul Urziceni, regiunea Ploiești apărut în ziarul local „Flamura Prahovei”. Planurile de lectură pentru cercurile de citit au fost însoțite de un scurt instructaj asupra felului în care ele trebuie folosite, specificînd că în ceea ce privește articolele ce oglîndesc experiența înaintată a frunțașilor în agricultură, să se citească articolele care sînt legate de culturile practicate în comunele respective.

Noi știm însă că principalul mijloc de îndrumare a bibliotecilor de la sate este deplasarea pe teren. De aceea, am întocmit un plan detaliat pentru deplasările ce le vom efectua pînă la data de 30 aprilie a. c. La alcătuirea planului am ținut seama de forțele și posibilitățile noastre ca și de nevoile bibliotecilor de la sate. Ne-am propus să efectuăm un

număr de 8 deplasări în care vom cuprinde un număr de 12 biblioteci. Vor fi vizitate în primul rând bibliotecile cu activitate slabă, cum sînt cele din comunele Ochiul Boului, Bădeni, Clondiru, ș. a. precum și comunele unde sînt colțuri roșii ale gospodăriilor agricole colective.

În deplasările făcute pînă acum, noi am îndrumat la fața locului pe bibliotecari cum trebuie să-și ducă munca de popularizare a cărților agrotehnice, cum să folosească materialele primite din partea bibliotecii raionale în perioada lucrărilor agricole de primăvară, lămurindu-i că ei pot asigura o bună difuzare și popularizare a cărții agrotehnice numai dacă vor cunoaște bine viața și specificul comunei și vor ști să vină în ajutor țăranilor cu cărțile cele mai potrivite. Am arătat bibliotecarilor că pentru a putea face față cu succes acestei munci, este necesar ca ei înșiși să studieze temeinic metodele agrotehnice înaintate, pentru a putea lămuri la rîndul lor țăranimea muncitoare asupra rostului aplicării metodelor avansate în cultura diferitelor plante și avantajele ce se obțin de pe urma aplicării lor.

În comunele unde ne-am deplasat, am dat un ajutor practic bibliotecarilor îndrumându-i și în organizarea unor acțiuni de masă pentru popularizarea cărților agrotehnice. În comuna Fîntînele, de pildă, unde țăranii muncitori se ocupă cu cultura porumbului, bibliotecara a fost ajutată să organizeze o expoziție de cărți pe tema „Să folosim metode înaintate în cultivarea porumbului”. În comuna Baba Ana, unde țăranii muncitori se ocupă tot cu cultura porumbului, cu ajutorul primit din partea noastră, biblioteca a organizat o expunere bibliografică intitulată „Cărți ce ne ajută să obținem recolte mari de norumb”, iar în comuna Bădenii-Miluiți a fost organizată o consfătuire cu țăranii muncitori asupra cărții „Pregătirea semințelor pentru însămînțare” de

A. G. Sirovațchi. La ultima acțiune am reușit să obținem și ajutorul referentului agricol al sfatului popular comunal, care a dat răspunsuri la toate întrebările puse de cei prezenți, în legătură cu tema consfătuirii.

În unele comune unde ne-am deplasat, am văzut că bibliotecarii au început să folosească în munca lor materialele primite din partea noastră. În comuna Pietroasele, bibliotecarul, tovarășul Ioniță Bratu, organizase deja pe baza planurilor primite din partea noastră lectura în cadrul cercului de citit a Hotărîrii cu privire la muncile agricole de primăvară, precum și a articolelor „Toate forțele pentru o producție sporită pe anul 1954” și „Toate forțele pentru obținerea unei recolte bogate”. De asemenea pe baza listelor de recomandare primite, tovarășul a organizat o expoziție de cărți pe tema „Să aplicăm reguli științifice în cultivarea legumelor”. Stînd de vorbă cu țăranii muncitori care au împrumutat cărți de la bibliotecă, am văzut că unii din ei, cum sînt tovarășii Ion N. Turturea, Gheorghita Maresș și alții și-au însușit învățămintele cuprinse în cărțile citite, fiind pregătiți să le aplice în muncile lor de primăvară.

Campania lucrărilor de primăvară constituie prima etapă în bătălia pentru obținerea unor recolte mereu sporite. Conștienți de acest lucru, și de rolul hotărîtor al agrotehnicii înaintate în desfășurarea cu succes a campaniei agricole, colectiul bibliotecii noastre este hotărît să nu precupească nici un efort pentru a face ca bibliotecile din satele raionului nostru să devină centre active de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice înaintate. După terminarea lucrărilor agricole de primăvară, vom continua de aceeași perseverență munca de îndrumare a bibliotecilor de la sate pentru susținerea campaniei agricole, în vederea obținerii unor recolte îmbelșugate în acest an.

Biblioteca satească difuzează cartea agro-zootehnică

(Din experiența unei bibliotecare fruntașe)

Biblioteca satească din comuna Cristian, raionul Stalin, este una din bibliotecile fruntașe din raion. Ea este frecventată de țărani muncitori, colectivști și tineret, care găsesc aici sfaturi și sprijin în munca lor de zi cu zi. Cititorii sînt deserviți de bibliotecara Abagiu Elisabeta, care din luna iunie 1952, de cînd a primit responsabilitatea acestei biblioteci, se ocupă intens și cu multă dragoste de fiecare în parte. Țăranii muncitori din comună s-au obișnuit să vină la bibliotecă pentru a cere cărțile de care au nevoie.

În prezent biblioteca numără un fond de 3181 volume, în limbile română și germană, cărți de literatură politică, cărți științifice, tehnice, agro-tehnice, literare.

Numai în cursul anului 1953, fondul bibliotecii s-a mărit cu 1281 volume, în afară de abonamente la ziare și reviste, pe care le primește de la căminul cultural din comună.

Bibliotecara desfășoară o largă activitate de masă. Ea organizează lecturi în colectiv la bibliotecă și la lo-

cul de muncă al țăranilor muncitori. De asemenea organizează cercuri de citit, conferințe, recenzii, consfătuiri cu cititorii, expoziții de cărți, etc.

Comuna Cristian are un pronunțat specific agricol. Pe tarlalele gospodăriei agricole colective „Drum Nou”, ale întovărășirii agricole „30 Decembrie” și pe loturile de pămînt individuale ale țăranilor muncitori se cultivă grâu, orz, ovăz, cartofi, sfeclă de zahăr, plante industriale și legume. În afară de aceasta, locuitorii comunei se ocupă intens de creșterea animalelor.

Anul acesta, planul de cultură al statului popular al comunei Cristian, întocmit în lumina sarcinilor trasate de partid și guvern, prevede sporirea producției de cartofi, sfeclă de zahăr și legume.

Cunoscînd din timp acest plan, bibliotecara Abagiu Elisabeta a putut să se orienteze mai ușor în organizarea întregii activități a bibliotecii satești, în vederea sprijinirii campaniilor muncilor agricole din anul acesta.

*Lectură în colectiv la
G. A. C. din comuna
Cristian, reg. Stalin.*

Popularizarea și difuzarea cărților agro-zootehnice ocupă un loc însemnat în activitatea bibliotecii sătești din comuna Cristian: În această muncă, atât de importantă, bibliotecara este sprijinită de un colectiv format din membri ai corpului didactic și specialiști din domeniul agriculturii. Cei mai activi membri ai colectivului voluntar sînt tovarășii Pavel Gheorghe și Mănăstireanu Nicolae. Ori de cîte ori biblioteca organizează o acțiune, li se încredințează sarcinile cele mai de răspundere. De pildă, tov. Pavel Gh., care este și responsabilul cercului agro-tehnic din comună, este unul din cei mai buni conferențieri ai bibliotecii. Pentru popularizarea cărților agro-zootehnice, bibliotecara apelează totdeauna la el.

În cadrul campaniei înșămîntărilor de primăvară, bibliotecara a organizat o expoziție de cărți cu tema „Creșterea producției agricole, sarcină a întregului popor”. În centrul ei se afla expusă „Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954”. Mai era expusă „Chemarea participanților la constituirea pe țară a frunțașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și a sfecei de zahăr”, precum și numeroase cărți și broșuri în legătura cu tema expoziției ca de exemplu, „Regulile agro-tehnice pentru principalele plante de cultură”, „Cum ne ajută agrotehnica sovietică să obținem recolte bogate” de E. Jianu, „Agrotehnica” de V. P. Mosolov, „Metodele și tehnica creșterii animalelor” de E. Novicov și altele.

Pentru a populariza mai larg cărțile în legătură cu campania înșămîntărilor de primăvară, bibliotecara s-a gîndit, ca în cadrul expoziției să facă și o expunere bibliografică, în care să fie prezentate cîteva din cele mai bune cărți agro-zootehnice.

Ca temă pentru expunerea biblio-

grafică a ales: „Să ne însușim și să aplicăm înaintatele metode agro-zootehnice”. După ce a ales din bibliotecă vreo 10 cărți și broșuri în legătură cu această problemă, tovarășa Abagiu s-a deplasat acasă la tovarășul Pavel, pentru a-i solicita sprijinul.

Vremea minunată din ziua aceea vestea apropierea primăverii. Pe tovarășul Pavel l-a găsit în grădină, unde aranja straturile pentru plantarea răsadurilor de zarzavaturi. Sosirea tovarășei Abagiu nu l-a surprins; știa pentru ce a venit. El a întâmpinat-o cu multă bucurie și a primit de îndată să prezinte în cadrul expoziției cărțile alese pentru expunerea bibliografică.

Ziua fixată pentru expunerea bibliografică a fost 14 martie a. c. În bibliotecă era o mare animație. Numeroși țărani muncitori, colectivisti și învățători din comună veniseră să asculte expunerea. Un grup de cititori cerelează cu mult interes expoziția de cărți. Printre ei se află colectivistul Moldoveanu Nicolae, președintele gospodăriei agricole „Drum Nou” care a cerut bibliotecarei să-i împrumute o carte despre cultivarea cartofului.

La ora 8 seara, tovarășul Pavel Gheorghe și-a început expunerea bibliografică prin prezentarea cărților: „Sfaturi pentru cultura plantelor”, „Cîteva mijloace de îmbunătățire a muncii la cultura sfecei de zahăr” de ing. V. V. Popovici, „Sfaturi pentru creșterea animalelor”, etc. Descriind amănunțit metodele pentru cultura diferitelor plante, vorbitorul a insistat îndeosebi asupra metodei semănatului porumbului în cuiburi așezate în patral, metodă care prezintă avantaje din cele mai mari. A vorbit apoi despre iarovizarea semințelor, mijloc important de sporire a producției agricole, despre măsurile agrotehnice ce trebuie luate pentru cultura sfecei de zahăr și alte metode. În continuare, vorbitorul a arătat că paralel cu cultura plantelor este creșterea șeptelului și îmbunătățirea ra-

selor de animale. În cartea „Sfaturi pentru creșterea animalelor” țărani muncitori pot găsi cele mai bune îndrumări în această direcție.

Biblioteca luând apoi cuvântul, a arătat că toate aceste cărți vor fi larg popularizate atât în cadrul cercurilor de citit, care funcționează în comună, cât și prin difuzarea lor acasă la țărani muncitori.

Au urmat apoi discuții, la care s-au înscris numeroși participanți. Colectivista Coșuleț Virginia a arătat că a învățat cu acest prilej o serie de lucruri importante pentru ea și va lua să studieze acasă câteva din cărțile prezentate.

Învățătorul Mănăstireanu Nicolae, din colectivul bibliotecii și responsabilul cercurilor de citit și-a luat angajamentul de a desfășura o largă acțiune în vederea popularizării cărților agro-zootehnice. Agentul veterinar Fink Petru, luând cuvântul a vorbit despre importanța deosebită ce o are aplicarea metodelor științifice în creșterea animalelor, descrie în cărți și reviste de specialitate, arătând o serie de metode aplicate de țărani muncitori din comună în creșterea porcilor.

Deși se făcuse ora 10, totuși discuțiile continuau. Cei prezenți și-au exprimat mulțumirea pentru grija pe care le-o arată biblioteca sătească prin organizarea unor astfel de manifestări de masă cu cartea, menite să-i ajute în munca lor.

Problemelor producției agricole, biblioteca le-a consacrat numeroase alte acțiuni, care au dus la creșterea prestigiului bibliotecii în rîndul populației comunei, la mărirea numărului de cititori și a cărților difuzate.

Biblioteca sătească din Cristian numără în prezent 939 cititori permanenți; numai de la începutul anului și pînă la începutul lunii martie ea a înscris 267 cititori noi. Printre acești cititori, numeroși sînt frunțași ca de exemplu țărani muncitori Dăneț Constantin, membru al înto-

vărășirii agricole „30 Decembrie”, colectivista Moldoveanu Maria, agentul agricol Nica Gheorghe, care au citit multe cărți de la bibliotecă.

Seara, după ce închide biblioteca, totalizînd rezultatele muncii din ziua respectivă, tovarășa Abagiu vede că zi de zi obține succese tot mai frumoase în activitatea cu cartea. Ea își aduce aminte de primele zile cînd a fost numită responsabilă a acestei bibliotecii. Pe atunci biblioteca avea 1200 volume și numai 200 de cititori. Ea a știut să atragă cit mai mulți cititori la bibliotecă.

Astfel, pentru susținerea campaniei muncilor agricole, ea a mers la brigăzile de cîmp ale gospodăriei agricole colective, unde a organizat, împreună cu biblioteca colțului roșu, lecturi în colectiv, la locul de muncă al brigăzii, condusă de colectivista Bărbășcu Marin. Asemenea lecturi a organizat și la aria din comună, în campania de recoltare și treierîș din anul trecut.

În cursul lunilor de iarnă s-a pus un accent deosebit pe activitatea cercurilor de citit. Din cele 36 cercuri de citit organizate în octombrie 1953, 22 și continuă activitatea regulat. O preocupare principală a fost să se popularizeze în cadrul acestora cărțile și broșurile agro-zootehnice. Astfel s-au citit și discutat o serie de cărți ca de pildă: „Cum trebuie să lucrăm pămîntul primăvara” și „Să însămînțăm la timp ogoarele de primăvară” de ing. P. Stănculescu, „Muncile de iarnă în colhoz”, „Folosirea animalelor” și altele.

Cercul de citit din sectorul 7, condus de învățătoarea Colac Elena, este unul din cele mai active. El este bine organizat și funcționează cu regularitate. Rezultatele obținute sînt din cele mai frumoase.

O largă agitație vizuală a cărților agro-zootehnice și a materialelor din presă legate de această problemă asigură în permanență informarea populației din comună asupra celor mai actuale sarcini ale țărânimii mun-

citoare și a melodelor înaintate ce pot fi folosite în agricultură.

Vitrina cu tăieturi din ziare, expusă în fața bibliotecii, popularizează articolele apărute în presa centrală și locală în legătură cu realizările agriculturii noastre, cu mersul muncilor agricole în diferite regiuni și cu sarcinile ce revin țăranimii muncitoare. Printre temele acestei vitrine au fost: „Să facem însămințările la timp” care cuprindea o hartă a R.P.R. cu zonele de urgență pentru însămințări, precum și citeva articole de îndrumare pentru selecționarea semințelor. Tema „Pentru o recoltă îmbelșugată” era ilustrată cu articole în legătură cu întreținerea culturilor, etc.

Pentru popularizarea cărții agro-tehnice, biblioteca a organizat și recenzii, consfătuiri cu cititorii care s-au bucurat de un deosebit succes. În luna februarie a. c. s-a ținut o conferință cu tema „Iarovizarea semințelor de cartofi” de către inginerul agronom din comună, la care au participat numeroși țărani muncitori și membrii ai întovărășirii agricole colective.

În ultimele luni a crescut considerabil cererea pentru cartea agro-zootehnică. Biblioteca este din ce în ce mai frecventată de locuitorii comunei Cristian. Țăranul muncitor, agentul agricol, colectivistul, își dau seama că astăzi nu se mai pot lipsi de carte, care le este un sprijin de bază în munca lor.

Pentru acest lucru își consacră întreaga sa activitate bibliotecara Abagiu Elisabeta. Ea are o grijă permanentă pentru a atrage cât mai mulți țărani muncitori în rîndurile cititorilor bibliotecii.

Populația comunei Cristian și-a exprimat încrederea alegînd-o din nou la 30 decembrie 1953, deputată în sfatul popular comunal.

Dar chiar acum, cînd biblioteca sălească din Cristian a devenit una din cele mai bune din raionul Stalin, tovarășa Abagiu consideră că ea nu a făcut totul pentru îmbunătățirea muncii cu cartea. Ea luptă pentru a-și forma un colectiv mai larg de muncă, care s-o ajute în toate acțiunile ce le organizează pentru răspîndirea cărții. De asemenea a luat măsuri concrete pentru aprovizionarea bibliotecii cu un fond mai bogat de cărți agro-zootehnice care să poată satisface cerințele tot mai mari ale cititorilor.

Tovarășa Abagiu consideră că ea nu este încă perfectă în profesia ei și continuă să învețe. Ea își completează în permanență cunoștințele ei politice și muncește pentru ridicarea calificării ei profesionale.

Experiența bibliotecarei din Cristian poate și trebuie să fie însușită de toți bibliotecarii satești din țara noastră, care găsesc în exemplul acestei biblioteci o pildă vie de felul cum trebuie desfășurată munca de răspîndire a cărții agro-zootehnice în rîndurile țăranilor muncitori.

Una din gospodăriile agricole colective fruntașe din regiunea Craiova este gospodăria colectivă „23 August 1944” din comuna Băilești. Aici s-a acordat o deosebită atenție creerii a cât mai multe ramuri anexe, ceea ce a contribuit în mare măsură la întărirea gospodăriei și la îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al colectivităților. Astăzi, gospodăria colectivă din Băilești se poate mândri cu un grajd cu 40 de vite, un saivan cu 150 de oi, o crescătorie de păsări, cuprinzând 400 de găini și 50 de cocosi de rasa Roth Island, o crescătorie de porci cu 40 de scroafe, o prisacă cu 100 de stupi, o crescătorie de iepuri de casă de rasă belgiană și de chinčila, un atelier de țimplărie și un atelier de fierărie.

Biblioteca colțului roșu a prevăzut în planul său de muncă, sprijinirea gospodăriei, în ceea ce privește întărirea ramurilor anexe existente, precum și pentru crearea de noi ramuri anexe. De curînd, tovarășul Dumitru Becea, bibliotecarul colțului roșu, îndrumat îndeaproape de către tov. Marin Mirescu, bibliotecarul șef al bibliotecii raionale Băilești, a organizat la colțul roșu o expoziție cu tema „Ramurile anexe, izvor de belșug și bună stare în gospodăriile agricole colective”. Cărțile prezentate în cadrul acestei expoziții au fost cercetate cu mult interes de către colectivități. În caietul în care colectivitățile sînt rugați să-și

scrie impresiile și să dea sugestii în legătură cu activitatea bibliotecii, găsim următoarele rînduri scrise de colectivitul Vișan Ion: „Noi, membrii gospodăriei agricole colective „23 August 1944” am primit cu multă bucurie inițiativa conducerii bibliotecii, în ceea ce privește organizarea unei expoziții de cărți în legătură cu avantajele înființării de ramuri anexe. Cercetînd cărțile din această expoziție, noi am înțeles încăodată că este spre binele nostru, să dăm cât mai multă atenție înființării a cât mai multor ramuri anexe noi”.

Pentru colectivității care lucrează în grajdurile și crescătoriile de animale ale gospodăriei, colectivul bibliotecii colțului roșu a organizat mai multe citiri în colectiv din cărți și broșuri care îi pot ajuta pe aceștia în muncă. Astfel, împreună cu colectivității care lucrează în grajdul de vite al gospodăriei, au fost făcute în ultima vreme lecturi din cartea: „Creșterea bovinelor” precum și din „Hrănirea bovinelor” de Dr. Cristea. Cu ciobanii din saivanul de oi s-au făcut citiri în colectiv din broșura: „Instrucțiuni pentru bonitarea oilor”, iar apicultorul Giurea Stancu, a citit împreună cu colectivității care lucrează la cei 100 de stupi ai gospodăriei, fragmente din cartea „Lucrări din stupina colhoznică” de F. G. Taranov.

Interesul tot mai crescînd al colectivităților față de cărțile legate de spe-

cificul muncii lor, reiese și din consultarea registrului de cititori a bibliotecii. Astfel brigadierul zootehnic Ion Duță a citit în ultima vreme cărțile „Folosirea animalelor la muncă” și „Pășuni și fînețe” de Dmitriev. Colectivista Veta Becea, care lucrează la crescătoria de păsări a gospodăriei, a împrumutat dela bibliotecă broșura „Creșterea păsărilor”, iar tov. Vișan Ion, responsabilul crescătoriei de porci, a luat din bibliotecă broșura „Creșterea porcelor” și cartea „Creșterea porcinelor”.

O preocupare permanentă a bibliotecarului colțului roșu este aceea de a îmbogăți mereu biblioteca cu cărți noi, legate de specificul muncilor din gospodărie. În ultima vreme, au fost cumpărate, din fondul cultural al gospodăriei colective 58 de titluri noi de cărți agrotehnice și zootehnice. La alegerea cărților, bibliotecarul s-a sfătuit cu brigadierul de câmp, brigadierul zootehnic și cu șeful echipei legumicole. Cum conducerea gospodă-

riei a luat inițiativa de a se porni anul acesta la amenajarea unui heșteu, bibliotecarul colțului roșu, bine sfătuit de brigadierul Ion Duță, a procurat pentru bibliotecă și cartea: „Noțiuni de piscicultură”. Deasemeni, cum tot în anul acesta vor fi plantate cu pomi roditori 2 hectare din pământul gospodăriei, au fost cumpărate pentru bibliotecă, printre altele, și cărțile „Pomicultura” și „Ingrijirea pomilor fructiferi”. Aceste cărți au și fost împrumutate dela bibliotecă de către colectivistul Alexandru Vițălaru, care a primit sarcina să se ocupe și de viitoarea livadă a gospodăriei.

Față de frumoasele succese dobândite pînă acum, colectivul de muncă al bibliotecii colțului roșu din Băilești, are sarcina de a căuta mereu, noi metode de muncă, pentru sprijinirea conducerii gospodăriei agricole colective, în ceea ce privește întărirea ramurilor anexe existente și înființarea a cât mai multor ramuri anexe noi.

Să îmbunătățim munca bibliotecilor din S. M. T. și G. A. S. în perioada lucrărilor agricole

CREȚU AGAFIA

activistă a C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli din R. P. R.

În lupta pentru sporirea producției agricole — sarcină de bază în dezvoltarea economiei noastre naționale — rolul sectorului socialist din agricultură devine tot mai important. Gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile sînt chemate să contribuie din plin la succesul măsurilor guvernului și partidului pentru pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara acestui an. Ele mai au un rol deosebit în ridicarea nivelului tehnic al lucrărilor agricole, în ajutorarea și îndrumarea continuă a țărănimii muncitoare.

Pentru realizarea acestor sarcini este nevoie de o temeinică muncă politică și cultural-educativă de masă. În această direcție, un rol de seamă îl au bibliotecile sindicale din sectorul socialist al agriculturii. Ele trebuie să pună la dispoziția muncitorilor agricoli, cărți cu ajutorul cărora să-și îndrume pe calea unei agriculturi înaintate.

Pentru a sprijini în mod activ muncile de primăvară și vară, bibliotecarii de la G.A.S. și S.M.T. trebuie să-și mute centrul lor de activitate pe cîmp, în secții, brigăzi, echipe și grupe, acolo unde se dă bătălia pentru o recoltă bogată.

Ținînd seama că în perioada muncilor agricole, muncitorii nu au timp să frecventeze bibliotecile, îndrumarea bibliotecilor mobile trebuie să constituie o preocupare de bază în desfășurarea muncii cu cartea.

Comitetele de întreprindere, respective comisiile muncii culturale de masă, sînt datoare să dea tot sprijinul bibliotecarilor pentru ca aceștia să-și poată alcătui largi colective de mun-

că, cu ajutorul cărora să se ocupe, în perioada lucrărilor de primăvară și vară, de permanenta aprovizionare a locurilor de muncă cu cărți, broșuri, ziare și reviste și să organizeze lecturi în colectiv, la brigăzi, pe cîmp și la arii. Dintr'un astfel de colectiv este bine să facă parte delegatul cultural din grupa sindicală, iar la bibliotecile S.M.T. pontatorii alimentari sau rutierii, care făcînd legătura între brigadă și întreprindere, sînt cei mai în măsură să ajute la improspătarea bibliotecilor mobile cu cărți și broșuri noi. Pentru aceasta bibliotecarii se vor îngriji din timp ca fiecare rutierist să aibă instalat un dulăpior sau o lădiță pentru transportul cartilor.

Pentru a deveni buni agitatori și propagandiști, bibliotecile și colectivele lor, sprijinite de comitetul de întreprindere, trebuie să-și organizeze munca după specificul locului, atrăgînd în colectivele lor și pe alți muncitori, cum ar fi, de exemplu, mecanizatorii, pentru bibliotecile S.M.T., iar pentru bibliotecile G. A. S. muncitorii din diferite ramuri agricole, ciobani, îngrijitori de vite, pentru ca toți aceștia să devină cititorii cei mai buni și prin aceasta propagandiști devotați ai cărții.

Bibliotecarii avînd sarcina de a folosi cartea ca mijloc puternic de educație comunistă a muncitorilor, trebuie să folosească în acest scop forme de activitate cît mai variate. Prin întocmirea de planuri de lectură, prin liste de recomandare, rafturi ajutoare, expoziții, panouri și alte mijloace, ei vor ajuta pe cititori să ia cunoștință de cărțile cele mai bune și mai valoroase din specialitatea secto-

rului respectiv, îngrijind ca fiecare cititor să primească broșurile și cărțile care corespund mai bine nivelului și pregătirii sale profesionale.

Prima lor grije trebuie să fie organizarea de biblioteci mobile în vagoan-dormitor al mecanizatorilor.

Ținând seama de posibilitățile multiple pe care le au mecanizatorii de a populariza cunoștințe agrotehnice înaintate în masele de țărani muncitori, bibliotecile trebuie să se îngrijească de a le pune la dispoziție cât mai multe cărți, broșuri legate de aceste probleme, cu ajutorul cărora ei să poată duce o susținută muncă politică și de îndrumare tehnică. de lămurire a țăranilor muncitori asupra superiorității mecanizării lucrărilor agricole și a aplicării agrominimului și zootehminimului.

Din fondul de cărți al bibliotecilor mobile care deservesc pe tractoriști, nu trebuie să lipsească cărți legate direct de munca lor profesională, care descriu metodele Bungeev și Brediu, sau cărți cum sînt „Brigada de tractoare luptă pentru recolte bogate” de V. Sergheev, „S.M.T.-factor important pentru întărirea colhozurilor” de V. Abramov, „Călăuza de tehnică securității pentru tractorist și minitorul de mașini agricole”. În afară de cărțile cu caracter profesional, sînt tot atît de necesare cărțile și broșurile care conțin îndrumări pentru aplicarea regulilor agrotehnice ca, de pildă: „Să aplicăm metodele avansate în cultura porumbului”, „Să aplicăm metode avansate în cultura cartofului”, „Să aplicăm metode avansate în cultura sfecei de zahăr”, „Să punem în practică regulile agrotehnice”, „Aplicarea îngrășămintelor”, „Cultura florei soarelui” etc.

În toiu muncilor, la amiază, în pauza de după servirea mesei sau seara în dormitor, responsabilul muncii cu cartea la brigadă, trebuie să organizeze lecturi în grup, cercuri de citit, recenzii, discuții asupra cărților, îndrumînd această activitate după necesitățile locului de muncă.

În perioada de întreținere a culturilor, bibliotecarii de la S. M. T. pot ajuta pe țăranii muncitori în executarea sarcinilor lor principale, organizînd studierea în colectiv a broșurilor al căror conținut corespunde muncilor agricole din acea perioadă ca, de pildă: „Îngrijirea semănturilor de cereale”, „Combaterea dăunătorilor plantelor agricole”, „Prașila la porumb și floarea soarelui”, „Buruienile și combaterea lor” și altele la fel.

De exemplu, în aprilie, bibliotecarii vor organiza cu ajutorul tehnicienilor, recenzii și discuții asupra unor cărți care tratează problemele de muncă din acea lună și luna următoare, cum ar fi „Iarvizarea cartofului”, „Polenizarea suplimentară la seacă”, „Controlul și recepționarea semănturilor de primăvară”, etc. În sectorul legumicol se vor alege cărți corespunzătoare, trînd despre cultura și îngrijirea legumelor, despre stropirea preventivă cu zeamă bordeleză la culturile de pătlăgele roșii, castraveți, cartofi, despre plivit, prașit și rărit, stropirea artificială a legumelor, ș.a.m.d.

O deosebită atenție trebuie acordată mecanizării diferitelor lucrări agricole. Experiența anului trecut ne învață că acolo unde bibliotecile, îndrumate de organele sindicale, s-au preocupat de a pune la dispoziția mecanizatorilor cărți tehnice și de specialitate, executarea lucrărilor cu mijloace mecanizate s-a desfășurat în cele mai bune condițiuni conform regulilor agrotehnice și la timpul convenit, obținîndu-se recolte bogate. În această privință pot servi ca exemplu rezultatele obținute de numeroase G.A.S.-uri, unde măsurile de mecanizare s-au aplicat pe scară mai mare. Astfel G.A.S. Rîșnov și Stupini din regiunea Stalin, grație aplicării mecanizării la unele operațiuni agricole, au realizat 2800 kg, grîu la hectar, G.A.S.-Clucearea, regiunea Pitești a dat 2300 kg. porumb la hectar, iar G.A.S. Caromeanca, regiunea București a obținut 820 kg bumbac la hectar.

După terminarea lucrărilor de întreținere a culturilor este necesar să se treacă de îndată la pregătirea noii etape de muncă. În timpul lucrărilor agricole de vară, biblioteca trebuie să aibe în vedere sarcinile mecanizatorilor pentru executarea reviziei și reparării tractoarelor și a mașinilor agricole ieșite din campania de primăvară, repararea și verificarea secerătoarelor, confecționarea de cuplaje la secerătoare și batoze, etc.

Odată cu cărțile care tratează asemenea probleme, trebuie să înceapă și popularizarea cărților și broșurilor agrotehnice care se potrivesc perioadei respective.

La arie, trebuie organizate biblioteci mobile cu cărți cunoscute campaniei de recoltare și treieris ca: „Așa se obțin recolte bogate”, „Campania de recoltare din U.R.S.S.”, „Să desmiștim odată cu recoltatul” și multe altele de acest fel. Pe locurile unde funcționează ariile vor fi create condiții favorabile pentru organizarea de panouri, vitrine sau expoziții de cărți cu titlul „Să fim primii la treieris” sau „Cartea ne luminează drumul spre o viață nouă”, etc.

De asemenea, bibliotecarii vor organiza cititul presei în colectiv îngrădindu-se ca muncitorii și țărani muncitori de ia arie să fie la curent cu toate evenimentele ce se petrec în țară și străinătate, să cunoască mersul lucrărilor agricole în țară, stadiul recoltării și al treierisului la alte unități.

Una din sarcinile bibliotecarilor este să ajute la popularizarea muncitorilor fruntași ale căror realizări în muncă pot fi date ca exemplu. Această sarcină poate fi realizată prin organizarea de întâlniri cu fruntași în muncă, la care aceștia să expună melodele ce și-au însușit cu ajutorul cărților și succesele de producție pe care le-au avut de pe urma lor.

Pentru ca bibliotecile să devină un adevărat centru cultural, ele trebuie să participe la toate campaniile poli-

tice și economice, punind la dispoziția cititorilor cărți, broșuri, ziare și reviste, care lămuresc problemele ce stau la baza acestor campanii.

Indeplinirea cu succes a principalelor sarcini în munca cu cartea depinde de măsura în care bibliotecarul cunoaște situația producției și a sarcinilor pe sectoare.

Pentru bibliotecile G.A.S. popularizarea măsurilor din domeniul creșterii animalelor, este o sarcină specială de mare însemnătate. Ele trebuie să se preocupe de lărga popularizare a măsurilor preconizate de partid și guvern în problema creșterii șeptelului. În legătură cu această sarcină bibliotecarii vor trebui să popularizeze cât mai multe cărți zootehnice care tratează problema îmbunătățirii rasei animalelor, asigurarea bazelor furajere, starea sanitară a șeptelului etc. folosind pentru aceasta forme de activitate cât mai variate și îndeosebi expoziții, cercuri de citit, consfătuiri cu cititorii, etc.

O metodă care dă bune rezultate sînt lecturile în grup urmate de discuții. În cadrul acestor discuții se vor ridica diferite teme ca de pildă „Cum sprînză cartea pe muncitorii din sectorul zootehnic” sau „Ce lucruri noi am învățat din cărți” antrenînd la discuții cât mai mulți cititori.

Un exemplu de felul cum se organizează asemenea discuții îl avem la G.A.S. Săhăteni, regiunea Ploiești, unde tovarășul Platon Stan, delegat cultural în grupa sindicală a studiat cu muncitorii broșura „Reguli zootehnice și sanitar-veterinare”, după care învățăturile au fost aplicate în practică. Unul din cei care au luat parte la discuții, tovarășul Mînăstire Dumitru a depășit planul de producție cu 150%, iar un alt tovarăș, Petcu Constantin, a depășit planul cu 90%, ambii realizînd însemnate cîștiguri suplimentare peste salariul de bază.

Bibliotecile dela G.A.S. trebuie să fie permanent preocupate de deservirea cu cărți a brigăzilor de ciobani

muncitori, precum și a muncitorilor de la crescătoriile de păsări, care-și duc munca la mare depărtare de centrul gospodăriei. Deservirea cu cărți a acestora trebuie să se facă potrivit specificului lor de muncă și pregătirii pe care o au, aducându-le în mod regulat cărți cu care-și pot îmbunătăți munca ce o desfășoară .

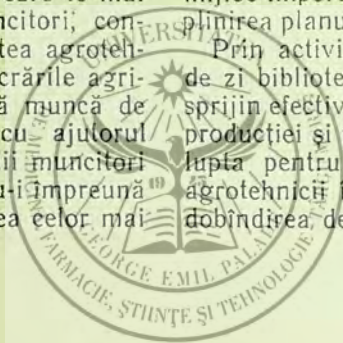
Sarcini deosebit de importante în această perioadă revin tehnicienilor de la S.M.T. și agronomilor de la G.A.S. Primii sînt chemați să ajute pe mecanizatori în însușirea de cunoștințe tehnice noi, necesare bunei executări a lucrărilor și în întreținerea exemplară a mașinilor, iar agronomii au datoria să ajute la popularizarea regulilor agrotehnice, luptînd din toate puterile pentru lichidarea metodelor vechi din agricultură pe care le mai folosesc unii țărani muncitori, convingându-i de superioritatea agrotehnicii înaintate, în toate lucrările agricole. Această importantă muncă de lămurire trebuie dusă cu ajutorul cărții, îndrumînd pe țărani muncitori către bibliotecă și ajutîndu-i împreună cu bibliotecarul în alegerea celor mai

potrivite cărți din domeniul practicii agrotehnicii.

În munca pentru răspîndirea cărții în rîndurile muncitorilor agricoli e necesar să fie antrenați și specialiștii de la școlile medii tehnice, profesorii și învățătorii din comune, al căror sprijin trebuie folosit îndeosebi pentru alegerea cărților indicate de fiecare perioadă precum și pentru organizarea manifestărilor de masă din cadrul muncii cu cartea.

În general munca cu cartea nu trebuie considerată ca o activitate exclusivă a bibliotecarilor, ci ea trebuie privită ca o sarcină importantă a întregului activ sindical, care să ajute ca activitatea bibliotecii să se îmbine armonios cu sarcinile de producție, folosind popularizarea cărții ca un mijloc important în lupta pentru îndeplinirea planului.

Prin activitatea ce o desfășoară zi de zi biblioteca trebuie să devină un sprijin efectiv în lupta pentru ridicarea producției și productivității muncii, în lupta pentru generalizarea regulilor agrotehnicii înaintate, în lupta pentru dobîndirea de recolte îmbelșugate.

DIN EXPERIENȚA BIBLIOTECILOR SOVIETICE

Popularizarea cărților în rîndurile colhoznicilor

A. VANEEV

Bibliotecilor raionale și satești le revine un rol însemnat în intensificarea activității politice și cultural-educative de masă în rîndurile colhoznicilor.

O activitate bogată desfășoară în această privință biblioteca raională din Urzum (regiunea Kirov). Ea a organizat o rețea de biblioteci mobile, filiale precum și centre de distribuire la colhozuri. Biblioteci mobile, au fost organizate la brigăzile de cîmp și la fermele de vite. La colhozurile „În amintirea lui S.M. Kirov”, „Viața lui Ilici” și „Jdanov” s-au deschis filiale unde activiștii bibliotecii raionale vin odată pe săptămîină pentru a difuza cărți și a organiza lecturi în colectiv, convorbiri și recenzii, precum și consfățuiri cu cititorii. În brigăzile colhoznicilor din apropiere activează 18 distribuitori de cărți.

Pentru atragerea colhoznicilor în rîndurile cititorilor se organizează vizite acasă la acestea. De pildă, în 1953, bibliotecarii au organizat asemenea vizite în 8 colhozuri ale raionului. Pregătindu-se pentru această acțiune, bibliotecarii au ales cărți de literatură politică, agro-zootehnice, precum și revistele „Crestianca” (Țăranca), „Rabotnița” (Muncitoarea), „Sovietscaia Jenșcina”, (Femeia sovietică), precum și cărți despre educația copiilor și de croitorie. În prealabil, bibliotecarii s-au interesat despre situația din colhoz, stînd de vorbă cu președintele colhozului, cu secre-

tarii organizației de partid și de comsomol precum și cu unii brigadieri și crescători de animale. Aceasta le-a dat posibilitatea să discute cu colhoznicile despre munca lor și să le recomande cărțile de care au nevoie. Așa, de pildă, bibliotecarul a aflat că una din colhoznice fusese de curînd numită brigadieră la creșterea vitelor. El i-a adus acasă cărți despre creșterea vitelor, pe care colhoznica le-a primit cu mult interes. Aflînd că colhoznica A. N. Marinoca are șapte copii, bibliotecarul a discutat cu ea despre educarea copiilor, despre învățatură și i-a oferit revista „Rabotnița” în care s-a tipărit articolul „Cum să ajutăm pe școlari să învețe bine”. În afară de aceasta, colhoznica a mai luat să citească și un număr nou al revistei „Crestianca”.

Vizitele făcute la casele oamenilor au contribuit la atragerea unui număr însemnat de colhoznici, inclusiv femei, ca cititori ai bibliotecii. În urma acestei acțiuni numai la colhozul „În amintirea lui S.M. Kirov” s-au înscris la bibliotecă 62 de colhoznici.

Bibliotecarii duc în mod regulat cărți la fermele de vite și la brigăzile de cîmp și recomandă aceste cărți. În munca lor bibliotecarii sînt ajutați de agronomi și zootehnicieni. De pildă, la ferma de vite a colhozului „Viața lui Ilici” bibliotecarul a organizat o convorbire cu tema „Hrănirea vitelor și pregătirea nutrețului” convorbire condusă de zootehnicianul colhozului.

Bibliotecarul a organizat în același timp o expoziție de cărți și a întocmit un afiș, vorbind colhoznicilor despre creșterea porcilor.

Crescătoarea de porci F. Vorobeeva a cerut cărți despre creșterea porcilor și bibliotecarul i-a dat lucrarea „Creșterea și hrănirea purcelului”. Apoi bibliotecarul a învățat-o cum să organizeze citirea cu glas tare a acestor cărți. Mai târziu Vorobeeva a devenit responsabilă bibliotecii mobile. În prezent toți cei de la fermă sînt cititori ai bibliotecii.

Dările de seamă ale bibliotecii în fața populației contribuie de asemenea la atragerea de noi cititori. În 1953 activiștii bibliotecii au ținut dări de seamă la 12 colhozuri din raion. Organizarea dării de seamă se stabilește înainte, cerîndu-se sprijinul organizației de partid și a conducerii colhozului. Se fixează ziua, ora, locul și se întocmește un plan de pregătire.

Colectivul bibliotecii ține convorbiri în brigăzi despre importanța cărții și cu această ocazie invită pe colhoznici la bibliotecă.

În perioada pregătirii dării de seamă se acordă o atenție mare atragerii colhoznicilor la bibliotecă. În acest scop, bibliotecarul stă de vorba cu cele mai active cititoare colhoznice, le roagă să ia cuvîntul la adunare și să povestească cum le ajută cartea în muncă.

Astfel, în colhozul „În amintirea lui S.M. Kirov” după darea de seamă a responsabilei bibliotecii P.A. Popova, au luat cuvîntul mai multe îngrijitoare de porci, mulgătoare și îngrijitoare de păsări.

Toate au vorbit despre marele ajutor pe care îl primesc de pe urma cărților agro-zootehnice. De pildă conducătoarea fermei A.A. Bogitereva luînd cuvîntul a spus: „Activiștii bibliotecii raionale Urzum ne-au adus la fermă cărți despre creșterea animalelor. Am început să discutăm aceste cărți în colectiv și multe din aceste

metode au fost aplicate la ferma noastră.

Aplicînd în practică experiența descrisă în cărți obținem rezultate frumoase. Între altele cantitatea de lapte pe care o dă fiecare vacă s-a mărit cu 1,5 pînă la 2 litri pe zi.

Recomand insistent tuturor colhoznicilor să citească cărți, în special agrotehnice. Editura noastră regională trebuie să editeze mai multe cărți ușor de înțeles, despre realizările frunțașilor în producție”.

A doua zi după darea de seamă a bibliotecii, la colhozul „În amintirea lui S.M. Kirov” s-au înscris 17 cititoare noi. Multe au cerut cartea „Secerișul” de Galina Nicolaeva despre care s-a vorbit atît în adunare. Deoarece bibliotecarul n-a putut să satisfacă cererile tuturor cititorilor, s-a hotărît ca această carte să fie citită în colectiv. Iată ce scrie despre această acțiune A.N. Grebneva, crescătoare de porci: „Lucrez la fermă în calitate de crescătoare de porci. În timpul meu liber citesc cărți pe care le iau de la biblioteca raională. Cel mai mult mi-a plăcut „Secerișul”. Această carte ne învață cum trebuie să lucrăm în colhoz. Vreau mult să semăn cu Avdotia, să lucrez la fel ca și dînsa pentru colhozul nostru, să-l ajut să devină frunțaș.

Bibliotecarul de la biblioteca raională ne-a citit aceasta carte cu voce tare și noi am discutat-o. Fetelor le-a plăcut Frosea, Tania și Alioșa, eroii romanului, munca lor în obținerea de recolte bogate. Sfătuiesc pe toate colhoznicile să citească „Secerișul” și să ia exemplu de la eroii cărții.

Membrii colectivului bibliotecii iau cuvîntul la adunările colhoznicilor, vorbindu-le despre munca lor. În timpul pregătirii înșămînțării de primăvară, bibliotecarii au vorbit despre rolul bibliotecii și al cărții, la colhozurile „Krasina”, „Voroșilov”, „Pravda” și „Progres”. Citeodată țin asemenea conferințe și membrii activului bibliotecii. La o astfel de con-

ferință ținută la colhozul mariișe „Krasina” a vorbit și colhoznica Ana Fedorovna Tihomorova despre rolul bibliotecii: „Cărțile agricole îmi ajută mult în muncă. Unele femei consideră că citirea cărților este ceva greu și inutil. Și eu am crezut la fel, dar cu timpul am început să citesc, m-am antrenat și am înțeles că într-adevăr cartea este izvorul cunoștințelor și te ajută în viață.

Acum sînt o cititoare activă a bibliotecii și popularizez cărțile în rîndul prietenelor mele. La fermă avem o bibliotecă mobilă. Fac apel la toate colhoznicele să se înscrie la bibliotecă”.

Presa locală este mult folosită pentru popularizarea cărților.

În ziarul raional „Kirovscaia Iskra” („Scinteia Kirovului”) se publică multe articole interesante despre rolul cărții în viața colhoznicilor. Cite-odată apar în ziar scurte știri ale bibliotecarilor despre unii cititori. De pildă în articolul „Cartea ne ajută în muncă” responsabilă bibliotecii mobile Z. Seveleva povestește despre cititoarea mulgătoare E. Ciamicova.

În afară de aceasta, bibliotecarii caută ca însăși cititoarele să scrie cum le-a ajutat cartea. Astfel s-a publicat în ziarul raional un articol al mulgătoarei Scelcova din colhozul „Proiector”.

Cităm un fragment din acest articol :

„Lucrez de trei ani la ferma de creștere a animalelor și îmi place mult această muncă... Cunoștințele mi le-am completat la cercul zootehnic. De asemenea citesc cărți despre creșterea animalelor. Ele mă ajută mult în muncă. În trei luni am citit 13 cărți despre îngrijirea animalelor”...

Asemenea articole ale colhoznicelor

contribuie la atragerea femeilor la bibliotecă.

Despre felul cum ajută asemenea acțiuni la atragerea femeilor ca cititoare ale bibliotecii povestesc însăși colhoznicele. Iată ce spune crescătorea de păsări Dolgușina de la colhozul „Crucișătorul Aurora”:

„Înainte nu mă interesau cărțile despre agricultură. Odată am fost invitată la clubul colhozului nostru, unde reprezentanții bibliotecii raionale au făcut o expunere bibliografică despre unele cărți agro-zootehnice. Și iată că aud pomenindu-se despre cartea „Creșterea păsărilor”. În această carte — lămurea bibliotecarul — se arată cum trebuie să hrănești în mod just păsările, cum să le îngrijești și să le crești.

Am ascultat atent deoarece eu îngrijesc de păsările colhozului și de multe ori mi se pun probleme în legătură cu sarcinile mele. După expunere, colhoznicii au început să pună întrebări. Am pus și eu: De ce unele păsări în loc să facă ouă cu coaja lare, fac ouă numai cu pelliță și cum ași putea să lupt împotriva acestui lucru?

Mi s-a răspuns că acestor păsări le lipsește clorul și că într-o lucrare specială se poate citi cum să se ducă lupta împotriva acestui neajuns.

Cartea mi-a ajutat mult. Am aflat din ea că în hrana păsărilor trebuie adăugate elemente cu clor și că păsările au și ele nevoie de vitamine. Cartea agro-zootehnică m-a ajutat să lucrez la fermă mai bine ca înainte și să aplic cele mai bune metode în creșterea păsărilor”.

Munca desfășurată de biblioteca raională din Urzum pentru atragerea femeilor în rîndurile cititorilor dă rezultate destul de bune. Din 4850 cititori, 56% sînt femei.

Despre munca de organizare a catalogului sistematic

E. SAROVA

Biblioteca raională din Teikov (regiunea Ivanov) a fost deschisă în anul 1936. În prezent fondul ei de cărți se compune din 20.000 volume.

Încă din primii ani ai existenței, biblioteca și-a întocmit catalogul sistematic, după diviziunile principale ale clasificării zecimale. Operele clasicii marxism-leninismului, Hotărârile partidului și guvernului nu au fost însă redată îndeajuns în diferitele diviziuni ale catalogului, ceea ce a îngreunat munca de recomandare și popularizare a cărților celor mai bune și a complicat alegerea independentă a cărților de către cititori.

În anul 1949, cu ocazia unei ședințe de producție s-a analizat problema transformării catalogului sistematic, întocmindu-se următorul plan pentru reorganizarea lui:

Să se excludă din catalog fișele materialelor învechite; să se efectueze o regrupare a fișelor în catalogul sistematic, luându-se ca model catalogul-tip al bibliotecii raionale; să se completeze diviziunile respective ale catalogului cu descrierea operelor clasicii marxism-leninismului; fișele adnotate tipărite, existente în bibliotecă să fie clasate în catalogul sistematic; să se scoată din catalog fișele scrise de mână și să fie înlocuite cu fișe tipărite; să se oglindească la timp în catalog cărțile noi apărute; să se urmărească înființarea de subdiviziuni noi în catalog.

Cea mai mare greutate în munca pentru întocmirea catalogului sistematic constă în alegerea materialului.

În această privință, de un mare ajutor ne-a fost „Catalogul bibliotecii raionale”. Cărțile incluse în acest catalog și existente în bibliotecă au fost menționate în primul rând în catalogul sistematic.

S-a văzut însă că în fondul bibliotecii figurau multe cărți, care n-au fost menționate în catalogul tipărit. În legătură cu aceste cărți, noi ne-am adresat specialiștilor (învățătorilor, agronomilor, medicilor,

propagandiștilor) care ne-au ajutat să procedăm la o selecționare justă.

La reorganizarea catalogului sistematic trebuie folosite în mod larg fișele adnotate tipărite. Repartizînd aceste fișe într-o ordine sistematică, noi le-am confruntat cu catalogul și am înlocuit multe fișe scrise de mână, cu altele tipărite. Pe viitor, în măsura primirii acestor fișe le vom introduce în catalog în cazul cînd aceste cărți există în bibliotecă.

După ce am scos fișele cărților învechite, noi am refăcut schema după cea a catalogului-tip. În primul rînd, a fost transformată diviziunea literaturii social-politice, pe urmă cea a științelor naturii, a literaturii agrare, tehnice, etc.

Munca la secția cataloagelor continuă și în prezent. Schimbările care au loc în viața social-politică, în știință și tehnică, în literatură și artă, ne obligă să procedăm și la schimbări corespunzătoare în catalog.

Astfel, în 1951, au fost modificate denumirile unor subdiviziuni în schema clasificății, și au fost introduse altele noi. Aceste schimbări le-am efectuat și în catalogul sistematic. Drept rezultat au apărut subdiviziuni noi, de exemplu: 327.3 „Lupta popoarelor lumii pentru pace”, „Uniunile Democratice Internaționale și Organizația partizanilor Păcii”. Diviziunii 57 i s-a dat o nouă denumire „Biologia sovietică micriuriniștă. Învățătura fiziologică a lui I. P. Pavlov, Darwinismul”.

Pentru precizarea schemei catalogului de un mare ajutor sînt materialele bibliografice publicate de Biblioteca de Stat a U.R.S.S., „V. I. Lenin” — „Cărțile anului 1952”, „Catalogul bibliotecii raionale” (ediția a 2-a) și altele, care apar lunar. De exemplu, pe baza schemei de clasificăție, apărută în a 3 ediție a lucrării „Cărțile anului 1952” și a anexelor acestora, noi am introdus subdiviziuni noi: 1F „Istoria filosofiei, Istoria învățăturilor social-politice” 1F (S) „Dezvoltarea filosofiei materialiste și a învățăturii social-politice în Rusia în secolele

XVIII—XIX", 1FB „Filosofia burgheză contemporană — o armă a reacțiunii imperialiste" ș. a. m. d.

Când am primit broșura „Catalogul bibliotecii raionale" care conține rubrici noi despre științele naturii și geografice, le-am comparat cu rubricile existente în catalogul nostru. După aceea am procedat la schimbările respective în indice, la formularea subdiviziunilor, am verificat consecutivitatea așezării lor. Introducerea subdiviziunilor noi nu se face în mod mecanic, ci ținând cont de componența fondului bibliotecii noastre. De exemplu, diviziunea 57 — „Biologia, Biologia sovietică micurină. Invățătura fiziologică a lui I. P. Pavlov. — Darwinism" are în catalogul bibliotecii raionale 15 subdiviziuni, pe cind noi am introdus numai 11, de oarece în legătură cu celelalte 4 subdiviziuni, în fondul bibliotecii noastre nu erau cărți corespunzătoare sau extrem de puține.

În broșura „Despre organizarea catalogelor de cititori în bibliotecile de masă" se arată necesitatea „de a reda cărțile cele mai valoroase în toate diviziunile catalogului, pentru care aceste cărți au o importanță, în special operele clasicele marxim-leninismului, a hotărârilor partidului și guvernului, cărți cu conținut multilateral, care popularizează cunoștințele științei și tehnicii sovietice".

În acest scop, noi întocmim fișe suplimentare, folosind „Catalogul bibliotecii raionale" și celelalte materiale indicate mai sus. De exemplu, în „Catalogul bibliotecii raionale" diviziunea 5 — Științe naturale, 91 — Geografia, pe pagina 115 la nr. 641 se indică cartea lui I. V. Micurin „Principii și metode de muncă". După descrierea bibliografică a acestei cărți se dau indici, care arată în ce subdiviziuni ale catalogului să fie redată. Conform cu acest indice lucrarea lui I. V. Micurin se oglindește în 3 subdiviziuni ale catalogului nostru sistematic: 57.02 „Probleme generale ale biologiei micuriniste și învățaturii fiziologice a lui I. P. Pavlov" 631 M „Agrobiologia micurinistă. Genetica, selecția și cultivarea semintelor culturilor agricole" și 634.1 „Cultivarea fructelor, Cultivarea boabelor".

Folosind materialele bibliografice indicate

mai sus, noi introducem modificările necesare în structura catalogului sistematic. La îndeplinirea acestei sarcini ne-a ajutat consultația lui Z. Ambarțumian „Despre ogindirea materialelor Congresului al XIX-lea al partidului în catalogul de cititori", publicată în primul număr al revistei „Bibliotecar" în anul 1953.

În măsura necesității, cind într-o diviziune a catalogului s-au aglomerat multe fișe, se introduc subdiviziuni noi. De exemplu, diviziunea 016 „Biblioteca filială" n-a avut la început mai mult de 20 fișe. Însă, cu timpul, această diviziune a crescut considerabil și s-a ivit nevoia să se introducă subdiviziuni noi, cu ajutorul unor definiții precise: 016:3 „Bibliografia materialelor social-politice". 016:5 „Bibliografia materialelor de știință a naturii" și altele.

În diviziunea 801 noi utilizăm subdiviziuni pe autori pentru a scoate în evidență operele celor mai cunoscuți scriitori.

În aceste subdiviziuni se indică numele scriitorilor, data nașterii și a morții. De exemplu: Belinski V. G. 1811—1848; Gogol N. V. 1809—1852, ș. a. m. d.

Cind întâmpinăm dificultăți la clasificarea cărților, consultăm fișele tipărite adnotate, pe care se află indicat în colțul de jos, din dreapta, indicele complete ale cărților. În astfel de cazuri ne sînt de ajutor „Catalogul bibliotecii raionale" și buletinele lunare „Cărțile anului 1952".

În organizarea catalogului sistematic de cititori, de o importanță deosebită este ordinea aranjării fișelor înăuntrul diviziunilor și întocmirea catalogului. Conform cu instrucțiunile „Despre organizația catalogului de cititori în bibliotecile de masă" se menționează la începutul fiecărei diviziuni a catalogului nostru fișele cu descrierea operelor clasicele marxim-leninismului, a hotărârilor partidului și guvernului, urmează apoi descrierea celorlalte cărți în ordinea alfabetică a autorilor. La o astfel de aranjare a cărților atenția cititorilor se îndreaptă înainte de toate către acele opere care au o însemnătate hotărîtoare la studiul problemei respective. Prin indicarea conținutului și structurii catalogului se contribuie și la educarea și formarea cititorului.

Toate clasele catalogului sistematic sînt

așezate în ordinea consecutivă a indicilor clasificării zecimale. Pentru a marca clasele se pun despărțitori de diferite forme; pentru clasele de bază (1, 2, 3, ș. a. m. d.) cartoane cu proeminență mijlocie, pentru diviziuni — cu proeminență stângă, pentru subdiviziuni — cu proeminență dreaptă.

Fiecare diviziune conține subdiviziunile ce au fost scoase, indicându-se prin trimiteri la alte diviziuni, cu o tematică apropiată.

Felul concis în care este întocmit catalogul, arată legătura între diviziunile și subdiviziunile sale, înlesnește cititorilor folosirea catalogului la alegerea materialelor. Totuși bibliotecarii rămân mai departe obligați de a ajuta pe cititori să se orienteze în catalog și să găsească literatura care le e necesară.

După terminarea reorganizării catalogului și punerii lui în folosință cititorii au recurs la început destul de puțin la el. Pentru a ajuta pe cititori să se orienteze în catalog, am pus un afiș „Cum să ne folosim de catalog”. Schema pentru întocmirea lui a fost luată din revista „Bibliotekar” nr. 8 anul 1952. Bibliotecarii secției de abonament și sălii de lectură au dus convorbiri sistematice cu cititorii despre rostul catalogului, informându-i asupra diviziunilor existente, asupra aranjării fișelor și asupra felului cum se pot găsi cărțile necesare.

Astfel de convorbiri s-au dus regulat atât în mod individual, cât și cu grupe întregi. Drept rezultat al acestor convorbiri, mulți cititori au început să folosească catalogul.

Cel mai des, recurg la catalog, muncitorii calificați, propagandiștii, învățătorii și alți cititori, care își aleg literatura necesară pentru ridicarea calificării profesionale, pentru pregătirea lecțiilor, etc. Aceste grupe folosesc catalogul fără ajutorul bibliotecarilor.

Părerile diferiților cititori dovedesc că catalogul satisface cerințele lor, că le ajută la alegerea literaturii. De exemplu

A. M. Lazarev, de profesiune montor, scrie: „Catalogul sistematic al bibliotecii noastre raionale ne ajută foarte mult la alegerea cărților de electro-tehnică. La început, cercetînd catalogul, am incurcat fișele neștiind că acestea sînt aranjate după o anumită ordine. Bibliotecarul a observat aceasta și mi-a explicat importanța catalogului, felul cum e întocmit și cum trebuie folosit. La început am căutat cărțile de care avem nevoie împreună cu bibliotecarul, acum le găsesc eu singur”.

Catalogul sistematic este însă necesar nu numai cititorilor, dar și bibliotecarului, pentru care reprezintă un ajutor prețios în activitatea sa de zi cu zi. Totuși, catalogul poate îndeplini acest rol numai atunci cînd oglindește în mod just și la timp cărțile recomandate cititorilor.

Pentru ca literatura nou apărută să poată fi oglindită imediat în catalog, noi terminăm lucrările în decurs de 2—3 zile și introducem fișele cu descrierea noilor cărți în diviziunile corespunzătoare ale catalogului. Tot atât de regulat se duce munca pentru scoaterea din catalogul de cititori a cărților învechite și trecerea fișelor acestora în catalogul de serviciu.

Deși s-a depus o muncă intensă pentru reorganizarea catalogului, totuși acesta mai are multe lipsuri: unul dintre acestea este lipsa articolelor importante, publicate în ziare și reviste.

În catalog există multe fișe cu descrieri nejuste. Cauza acestor neajunsuri se datorește faptului, că întocmirea catalogului a avut loc în decurs de mulți ani, că fișele au fost scrise de diferite persoane, nu întotdeauna îndeajuns de instruite asupra regulilor descrierii cărților.

Cînd noi ne-am ocupat de reorganizarea catalogului, ne-am îndreptat în primul rînd atenția asupra conținutului și structurii lui. Acum am pus înaintea noastră sarcina de a înlocui treptat descrierile necorespunzătoare cu altele noi, bazate pe „Regulile unice”.

După revista „Bibliotekar” Nr. 1, 1954

Pregătirea cadrelor de bibliotecari

Calificarea cadrelor de bibliotecari din regiunea noastră

CHIRIȚA MARIA

șeful secțiunii culturale a sfatului
popular al regiunii București

În regiunea București funcționează în prezent un număr de 1080 biblioteci raionale și sătești, precum și biblioteci ale căminelor culturale, ale colturilor roșii din gospodăriile agricole colective și ale caselor de citit.

Problema calificării profesionale a cadrelor acestor biblioteci, în vederea îmbunătățirii și intensificării muncii cu cartea în regiunea București, a constituit și constituie pentru secțiunea culturală regională o permanentă preocupare.

Încă din primele luni ale anului 1952, odată cu înființarea primelor biblioteci sătești, s-a simțit necesitatea creării unor cadre bine pregătite în munca de răspindire a cărții în rândurile țărănimii muncitoare. Aceasta a determinat secțiunea culturală regională să ia inițiativa organizării unor cursuri scurte de câte 16—18 zile, cu responsabili salariați ai acestor biblioteci. Cu această ocazie au fost înscriși la cursuri și au putut fi calificați și unii bibliotecari voluntari ai bibliotecilor căminelor culturale și colturilor roșii din gospodăriile agricole colective.

În anul 1953, continuând munca de ridicare a nivelului profesional al bibliotecarilor, am reușit să școlărim un număr de 254 bibliotecari din regiunea noastră.

Pe baza experienței acumulate în ultimii doi ani, secțiunea culturală regională a hotărât ca pentru anul 1954 să facă o planificare sistematică a cursurilor de bibliotecari. Sprijiniți de serviciul școlii din Mini-

sterul Culturii, am întocmit un plan concret de școlarizare pentru bibliotecarii din regiune. Acest plan prevedea calificarea unui număr de 250 bibliotecari, localitățile unde vor funcționa cursurile, programul de învățămînt potrivit cerințelor muncii cu cartea și alte măsuri organizatorice.

Durata cursurilor a fost prevăzută de 30 de zile pentru ca bibliotecarii să-și poată însuși un minimum de cunoștințe, potrivit fiecărei categorii de bibliotecari. Astfel, unele cursuri au fost organizate pentru instruirea bibliotecarilor raionali și sătești, iar altele pentru bibliotecarii de la căminele culturale și colturile roșii ale gospodăriilor agricole colective. Această măsură a fost determinată de faptul că la cursurile anterioare s-a constatat o diferență în pregătirea bibliotecarilor de la raioane față de a celor de la căminele culturale.

Primul curs din anul 1954 a fost organizat în raionul Roșiorii de Vede între 17 ianuarie — 18 februarie cu un număr de 51 bibliotecari de la bibliotecile raionale și sătești. Cursul s-a ținut la biblioteca centrală raională, unde au fost asigurate condiții bune de funcționare.

Baza programului de învățămînt au constituit-o cele 18 lecții în legătură cu evidența fondului de cărți, așezarea, păstrarea și verificarea fondului de cărți, organizarea cataloagelor, organizarea bibliotecilor mobile, organizarea manifestărilor de masă, etc.

În afara lecțiilor cu caracter profesional, s-au mai ținut șase lecții po-

litice, patru lecții despre aplicarea minimumului agro-zootehnic și zece lecții de cultură generală. Acestea din urmă au fost introduse ulterior, deoarece cu ocazia examenului de admitere s-a constatat că o parte dintre cursanți nu aveau suficiente cunoștințe de istorie, geografie, fizică, etc.

În program a mai fost trecută și o lecție despre genurile literare, precum și o lecție despre superioritatea științei sovietice, în care s-a vorbit despre marii savanți ruși și sovietici Lomonosov, Mendeleev, Pavlov, Micurin, Williams, Lisenco și alții.

Pentru a asigura un corp de lectori corespunzători, s-a cerut sprijinul comitetului raional de partid, care a acordat o atenție deosebită acestei probleme. Astfel, pentru lecțiile politice au fost recomandați activiști de partid și ai sfatului popular raional. Pentru lecțiile de cultură generală și agrotehnice, cursul și-a asigurat sprijinul celor mai buni profesori de la liceul mixt din localitate și de la școala medie tehnică agricolă.

Un ajutor prețios s-a primit din partea Serviciului școlii din Ministerul Culturii, care a trimis pentru finerea lecțiilor de specialitate trei tovarăși de la școala medie de bibliotecari din București, cu sprijinul cărora s-a asigurat o bună desfășurare a cursului.

O parte importantă a acestui curs au constituit-o lecțiile practice. Cursanții au făcut uneori și câte cinci ore pe zi practică la biblioteca raională, sub conducerea îndrumătorului cu bibliotecile al secțiunii culturale regionale și a bibliotecarului șef al bibliotecii raionale, tovarășul Marinescu Ion. Pentru lecțiile practice, biblioteca raională a pus la dispoziție material intuitiv: fișe de cărți, fișe de catalog, foaie de registru inventar, foaie de registru de mișcare a fondului de cărți, etc. Modele din aceste materiale au fost expuse în sălile de curs.

Pentru ca bibliotecarii să aibă la îndemână cât mai mult material pentru practică, biblioteca raională din

Roșiori a achiziționat în această perioadă cărțile prevăzute pentru înzestrarea bibliotecii pe trimestrul I. Operațiile de primire a cărților, inventarierea și clasificarea lor, au fost făcute de cursanți.

De asemenea, biblioteca raională a organizat un colț metodic cuprinzând diferite manuale și publicații de specialitate ca: revista „Călăuza bibliotecarului”, „Manualul bibliotecarului sătesc”, „Manualul bibliotecarului sindical”, „Munca bibliotecii de masă”, „Bibliografia generală” de Denisiev, instrucțiunile și regulamentele Direcției Bibliotecilor din Ministerul Culturii, precum și o serie de ziare și reviste ca de pildă: „Scinteia”, „Viața Românească”, „Contemporanul”, etc, care puteau fi consultate în orice moment de bibliotecari.

Ținând seama de sarcinile bibliotecilor raionale și sătești de a sprijini bibliotecile căminelor culturale și ale colțurilor roșii din raza lor de activitate, s-a dat posibilitate cursanților să viziteze bibliotecile căminelor culturale din orașul Roșiorii de Vede și biblioteca sătească din comuna Peretu, unde au avut prilejul să pună în practică cele învățate la curs.

În scopul acesta, elevii au fost împărțiți în trei grupe, fiecare grupă fiind condusă de câte un responsabil de seminar, ales dintre bibliotecarii evidențiați la curs, ca de exemplu, tovarășele Mitu Florica, Mihai Gherghina și Cosma Lucia. Aceste grupe s-au deplasat la câte o bibliotecă unde au făcut inventarierea, așezarea cărților în rafturi, introducerea registruului de mișcare a fondului de cărți, organizând totodată citiri în colectiv și alte acțiuni.

În cadrul cursului au avut loc diferite manifestări de masă ca de pildă seri literare, consfătuiri, etc. În fiecare sâmbătă s-a ținut o seară literară închinată scriitorilor clasici români, Eminescu, Creangă, Caragiale, etc. De asemenea s-a organizat o consfătuire asupra nuvelei „Noaptea de iunie” de Petru Dumitriu, la care

peste 20 de bibliotecari au participat activ la discuții, ca de pildă bibliotecarii Rînchiță Vasile de la biblioteca satească din comuna Pielea, Lipovinschi Maria de la biblioteca satească din Modelu și Mațincă Alexandrina de la biblioteca satească din Perieți.

Pe toată durata cursului elevii au avut la dispoziție toate cărțile de care au avut nevoie pentru studiu și documentare de la biblioteca raională. Pentru informarea politică a elevilor, aceștia au fost îndrumați să citească în mod regulat articolele cele mai importante din presă și în special din ziarul „Scînteia”, pe baza cărora fiecare elev a întocmit referate asupra problemelor de actualitate. Tot în scopul informării politice s-a ținut odată pe săptămână — în fiecare luni dimineața — revista presei.

Odată cu organizarea manifestărilor de masă, bibliotecarii au organizat expoziții de cărți, vitrine, etc. De asemenea au fost îndrumați să întocmească afișe, anunțuri și invitații, necesare la mobilizarea participanților.

Cu toate măsurile luate de secțiunea culturală regională pentru recrutarea cursanților, unele secții culturale raionale, au subapreciat importanța cursului. Astfel, secția culturală a raionului Virtoape a trimis la curs un bibliotecar în vîrstă de 14 ani, pe care intenționa apoi să-l încadreze într-un post de bibliotecar satească. Cu această ocazie s-a constatat modul greșit în care unele secții culturale raionale înțeleg să selecționeze cadrele de bibliotecari, alegînd unele elemente complet nepregătite pentru această muncă.

Unele secții culturale raionale, cum sînt Slobozia și Giurgiu, nu s-au îngrijit de alegerea și trimiterea la curs a bibliotecarilor din comunele unde urmează să ia ființă biblioteci sătești, dănd astfel dovadă de indiferență față de bunul mers al bibliotecilor din raionul respectiv. Pe de altă parte, cu toate că s-au oferit cursanților cele

mai bune condiții de studii, totuși unii din ei nu au reușit să-și însușească cunoștințele predate.

Lipsa e însăși a secțiunii culturale regionale care nu a lămurit îndeajuns secțiile raionale de necesitatea trimiterii unor bibliotecari corespunzători, care să-și poată însuși cunoștințele necesare ridicării nivelului profesional.

O altă lipsă a acestui curs constă și în faptul că numărul lecțiilor prevăzute în tematică fiind prea mare față de durata cursului, nu au putut fi asimilate în întregime de către elevi. Acest fapt ne-a determinat să prevedem pentru viitoarele cursuri cu bibliotecarii din regiune, o durată de cel puțin 40 de zile.

O sarcină importantă revine pe viitor îndrumătorului cu bibliotecile din cadrul secțiunii culturale regionale, care va trebui să se intereseze îndeaproape, împreună cu șefii secțiilor culturale raionale, de recrutarea și selecționarea cursanților. Numai în felul acesta planul nostru de școlarizare a bibliotecarilor din regiune va putea fi realizat în întregime.

Programul de învățămînt va trebui studiat temeinic în cadrul secțiunii noastre, pentru a se face modificările necesare, atît în ceea ce privește includerea lecțiilor absolut trebuitoare, cît și în ceea ce privește extinderea materialului predat.

Pentru ca bibliotecarii să poată adînci și mai bine cunoștințele căpătate la curs, ne propunem să organizăm un schimb de experiență cu toți absolvenții acestor cursuri de calificare profesională. Schimbul de experiență va fi organizat în fiecare raion în cursul lunilor următoare, în cadrul unor consfătuiri, unde bibliotecarii fruntași vor arăta cele mai bune metode folosite în munca cu cartea. De asemenea, în vederea îmbunătățirii muncii cu cartea în regiunea noastră ne propunem să urmărim îndeaproape felul în care bibliotecarii noștri aplică metodele însușite la cursuri.

Biblioteci pentru tineret și copii

Contribuția bibliotecii noastre la educarea comunistă a copiilor și tineretului

M. ANGHELESCU

bibliotecar șef al bibliotecii
raionale din Cîmpina

Secția de copii a bibliotecii a fost deschisă la 7 Noembrie 1951, cu sprijinul Direcției Generale a Așezămintelor Culturale, care ne-a pus la dispoziție un prim fond de 250 de cărți în limba română și 100 cărți în limba rusă. Cu timpul, fondul de cărți a crescut la 3820 volume.

Pînă la începutul anului 1953 secția de copii avea un plan de muncă separat de cel al bibliotecii raionale. Ținînd seama de importanța pe care o are această secție și studiînd broșura sovietică „Planificarea muncii în biblioteca raională”, noi am trecut la întocmirea unui plan al secției de copii defalcat pe luni, sarcinile fiind repartizate concret fiecărui membru din colectiv.

Principalele probleme care au stat la baza planului de muncă au fost: îndrumarea lecturii copiilor, mărirea fondului de cărți, legătura cu școala și cu organizațiile de U.T.M. și de pionieri precum și ajutorarea bibliotecilor satești și școlare.

Planificarea muncii în secția de copii nu a întârziat să-și arate roadele. Datorită ei, în cursul anului 1953 manifestările de masă și îndrumarea lecturii copiilor s-au îmbunătățit. Biblioteca a reușit în același timp să recupereze mai multe cărți de la cititorii întârziati și să reorganizeze colectivul secției.

LEGATURA CU ȘCOLILE ȘI ORGANIZAȚIILE DE TINERET

Una din realizările pozitive pentru desfășurarea unei bune activități la bibliotecă a fost alcătuirea unui colectiv voluntar care să ne dea sprijinul pentru înlădirea legăturii cu școlile și organizațiile de tineret.

Secția raională de învățămînt a înțeles acest lucru și ne-a dat tot concursul, repartizînd ca membri în colectivul voluntar al bibliotecii, profesori și învățători care ne ajută mult în munca de îndrumare a cititorilor elevi și în munca de recuperare a cărților. Indesebi, diriginții claselor, care cunosc bine pe elevi, ne dau indicațiile necesare în legătură cu fiecare elev în parte.

O altă problemă care ne preocupă este orientarea cit mai justă în aprovizionarea bibliotecii noastre cu cărți. Pentru a satisface cit mai bine cerințele în acest domeniu, noi primim de la școli liste cu cărțile recomandate de programa analitică, pe care ni le procurăm și le punem la dispoziția elevilor.

În colectivul voluntar al secției de copii, care este compus din 9 membri, am atras pe cei mai buni elevi ca Ionescu Mariana, Goran Alexandru, Rîpeanu Gabriel, Dumitru Liliiana, Constantinescu Ernest, Rusu Virgil, care cu un adevărat entuziasm tineresc ne ajută prin munca

lor să desfășurăm o frumoasă activitate. Fiecare din ei contribuie la bunul mers al activității secției de copii. Ca exemplu poate fi dat pionierul Tiberiu Adam, care conduce cercul de mici reparații, unde de la începutul anului 1954 au fost reparate 115 cărți pentru tineret. De asemenea, pionierul Băilă Constantin se ocupă de problema pavoazării bibliotecii, ajutat fiind de elevul coreean Ming-Ri-Hac. Un ajutor prețios ne dă și pionierul Constantinescu Ernest care se ocupă cu recuperarea cărților de la cititori.

După apariția Hotărârii plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M. din 22—24 decembrie 1951, utemiștii din colectivul voluntar al secției de copii au început să muncească cu și mai mult elan reușind să atraga numeroși cititori la bibliotecă. Tovarășul prim

secretar al organizației raionale U.T.M. și instructora superioară de pionieri ne-au acordat tot sprijinul lor în organizarea celor trei cercuri de prietenii ai cărții, ca și la organizarea manifestărilor de masă și în munca de recuperare a cărților dându-ne și prețioase sugestii cu ocazia analizării activității bibliotecii.

Munca noastră nu se limitează însă numai la activitatea din cadrul bibliotecii. Printr-o strânsă legătură cu toate bibliotecile școlare din oraș căutăm să-i ajutăm pe bibliotecarii respectivi în activitatea lor. Astfel, am ajutat la reorganizarea completă a bibliotecii școlii medii de Petrol și Gaze, a școlii medii metalurgice, a liceului teoretic mixt și a școlilor elementare nr. 1 și 2.

ORGANIZAREA MANIFESTĂRILOR DE MASĂ

În cadrul secției de copii noi acordăm o mare importanță manifestărilor de masă cu ajutorul cărora popularizăm cele mai bune cărți în rândurile cititorilor copii. Am căutat ca aceste acțiuni să fie cit mai variate și cit mai bine organizate pentru ca ele să-și atingă pe deplin scopul. Cititul în grup este una din metodele mai des folosite în secția noastră de copii. În afară de cititul în grup la bibliotecă, mai organizăm asemenea citiri și la căminul de fete „Ada Marinescu”. Pentru citirile în grup alegem cărți care să trezească interesul copiilor, cărți în care eroii luptă vitejește împotriva dușmanului, pentru libertatea patriei, pentru triumful adevărului, al dreptății și progresului, cărți în care se pun și se rezolvă probleme de onoare, de dragoste, de prietenie și care contribuie la educarea voinței și caracterului micilor cititori.

Deseori organizăm după amieze de basm și citiri în colectiv din cărțile de povești pentru copiii mici

pină la 10 ani, citiri ce sînt urmate de explicațiile lectorului. Copiii vin apoi cu multă plăcere la bibliotecari pentru a ruga să se mai țină și altă dată asemenea acțiuni.

Metoda recenziilor a dat rezultate din ce în ce mai frumoase. În urma lor numeroși cititori au venit la bibliotecă pentru a cere cărțile prezentate. Pentru popularizarea lor folosim anunțuri lipărite pe care le afișăm la școli și în bibliotecă și în care anunțăm titlul recenziei și data cînd va avea loc. După citirea de către bibliotecar sau de către un membru al colectivului voluntar a recenziei, urmează discuții în cadrul cărora ascultătorii pun diferite întrebări despre eroii, sau acțiunea cărții. În urma unor astfel de recenzii mulți din micii cititori pun în practică învățămintele ce se desprind din cărțile recenzate. De exemplu, după recenzia cărții „Aventurile unui mic marinar” de I. Locstanov, pionierii Drăgulănescu Dan și Băilă Constantin au cerut de la bibliotecă cîteva

stegulețe colorate și au organizat o echipă de semnalizatori învățând foarte bine acest sistem de semnalizare. În urma recenziei cărții „Căderea vitejilor” de O. Coriacov cerucul „prieteni cărții” nr. 1 a organizat o excursie pe Dealul Pițigaia, iar după recenzia cărții „Povestiri despre Micurin” de V. Lebedev, copiii au început să se ocupe în grădina

succes deosebit a avut și întâlnirea tinerilor noștri cititori cu trei studenți români care studiază în Uniunea Sovietică, la Moscova, Lenin-grad și Kiev. După o scurtă expunere a tovarășului Jilăveanu de la raionul P.M.R. în care s-a arătat sprijinul pe care Uniunea Sovietică îl dă tineretului nostru studios, au urmat expunerile studenților în care

Secția de copii a bibliotecii raionale Cimpina.

lor de îngrijirea pomilor, fiind îndrumați de pomicultorul micuriniș Belciu Zamfir, un vechi cititor al nostru.

Consfătuirile cu cititorii se bucură, de asemenea, de o bună primire din partea cititorilor. La consfătuirea în jurul cărții „Parhomenco” de V. Ivanov din 52 participanți, au luat cuvântul 11 cititori, iar cererile pentru carte au crescut foarte mult.

Un mare număr de cititori tineri a participat la întâlnirea cu frunțașii în producție Cucu Aurel și Faur Viorica. Aceștia au arătat cum i-a ajutat pe ei în viață și în munca lor, cărțile de literatură și cărțile tehnice, metodele de muncă folosite etc. În cadrul discuțiilor care au urmat ei au răspuns la numeroase întrebări puse de tineretul participant. Un

s-a arătat importanța literaturii sovietice, importanța cunoașterii limbii ruse pentru lectura în original a operelor sovietice.

Au urmat apoi întrebări despre viața tineretului din U.R.S.S.

Manifestările de masă organizate de secția de copii a bibliotecii noastre au contribuit la mărirea numărului cititorilor. De asemenea, aceste acțiuni ajută pe copii și tineri să-și formeze păreri proprii asupra cărților, să ia parte vie la discuțiile duse și să-și dezvolte gustul de a citi cit mai mult și cit mai bine.

Pe viitor ne propunem să intensificăm munca de masă cu cartea în rândurile cititorilor copii, antrenându-i tot mai mult la lectura celor mai bune cărți, la studierea și aprofundarea lor.

Comitetele de sprijin un ajutor prețios în munca bibliotecilor

Legătura cu masele constituie o cheazășie pentru dezvoltarea activității bibliotecilor. Înțelegând acest lucru, numeroase biblioteci au reușit să atragă și să cointereșeze în activitatea lor, un număr tot mai mare de oameni ai muncii care aduc un aport prețios în desfășurarea muncii cu cartea.

O formă reușită folosită de bibliotecile din Capitală pentru atragerea cetățenilor din cartierele respective în

munca lor, a fost organizarea comitetelor de sprijin. Prin contribuția adusă la lichidarea unor lipsuri și greutăți ce frînau munca cu cartea și la reușita acțiunilor întreprinse de bibliotecă activitatea acestor comitete de sprijin și-a arătat din plin roadele. Exemplele pe care le înfățișăm în articolul de față ilustrează în mod grăitor acest lucru.

UN COMITET PLIN DE INITIATIVĂ

Cu mare bucurie au primit oamenii muncii din cartierul Pantelimon vestea că prin grija sfatului popular a luat ființă biblioteca raională nr. 14. În scurt timp de la înființarea ei, bibliotecă a început să fie frecventată de un număr tot mai ridicat de cetățeni.

Totuși, biblioteca era mult stînjinită în activitatea ei din cauza lipsei condițiilor materiale corespunzătoare. Localul bibliotecii era deteriorat, cu pereții stricați și platonul găurit. Mobilierul lipsea aproape cu desăvîrșire. Cînd tovarășa Nedelcu Elena a fost

*Deserviroa cititorilor
începători la biblioteca
populară nr. 20 din Ca-
pitală.*

numită bibliotecar șef la această bibliotecă, primul ei gând a fost de a găsi căile cele mai potrivite pentru a asigura bibliotecii condiții materiale cât mai bune. Indrumată de organizația de bază ea s-a adresat cetățenilor din cartier cerându-le ajutorul. În cadrul unei ședințe convocată în acest scop, discutând cu cetățenii din cartier despre greutățile pe care le întâmpină biblioteca în ceea ce privește localul tovarășa Nedelcu a propus formarea unui comitet de sprijin menit să contribuie la îmbunătățirea activității bibliotecii.

Zece cetățeni în frunte cu tovarășul Orza Alexandru, stahanovist la fabrica „Metaloglobus“, gospodinele Hanganu Ana și Niculescu Elena, astăzi deputate ale sfatului popular raional „23 August“, s-au oferit să formeze acest comitet. După alcătuirea lui, cei zece membri s-au întâlnit în repetate rânduri pentru a rezolva problema cea mai importantă a bibliotecii: repararea localului.

Cu ajutorul secției culturale raionale, comitetul de sprijin a inițiat organizarea unor festivaluri artistice pentru procurarea sumelor necesare acoperirii cheltuielilor de reparare.

Cu sumele strinse în urma organizării festivalurilor artistice, s-au putut cumpăra o serie de materiale de construcție, iar în privința efectuării reparațiilor s-a făcut apel la oamenii muncii din cartier. Mergând din casă în casă și stînd de vorbă cu fiecare cetățean, membrii comitetului de sprijin au reușit să mobilizeze pe mulți din ei la muncă voluntară. Zilnic, puteau fi văzuți zeci de cetățeni, care alături de membrii comitetului de sprijin lucrau de zor la repararea plafonului, văruiul pereților, la împrejmuirea localului bibliotecii cu gard, etc.

Același sprijin l-au dat membrii comitetului de sprijin și atunci cînd secțiunea culturală a sfatului popular al

Capitaliei a pus la dispoziția bibliotecii materialul necesar pentru confecționarea a zece rafturi și opt mese. Ei au cerut și au obținut ajutorul muncitorilor de la unitatea nr. 4 „Mobila populară“, care au muncit voluntar, în timpul lor liber, pentru a confecționa mobilierul necesar.

Astăzi biblioteca raională nr. 14 funcționează într'un local corespunzător, înzestrată cu mobilier suficient, avînd asigurate condițiile pentru desfășurarea unei susținute activități de masă. Mai în fiecare seară, cetățenii din cartier se adună la bibliotecă spre a asista la lecturi în colectiv, la recenzii sau consfătuiri.

Prin activitatea depusă, comitetul de sprijin și-a câștigat recunoștința celor 1240 de cititori ai bibliotecii. Cu ocazia dării de seamă ținută în fața cititorilor asupra activității desfășurate de bibliotecă în cursul anului 1953, tovarășul Cămărescu Niculae, a arătat că rodnică activitate a bibliotecii se datorește în bună parte și comitetului de sprijin, care a luptat neîncetat pentru asigurarea unor condițiuni cât mai bune bibliotecii. Tovarășul Vasiliu Gheorghe a subliniat printre altele și faptul că, în timpul viscolului puternic din iarna aceasta, biblioteca și-a continuat activitatea fără întrerupere, datorită comitetului de sprijin, care la inițiativa deputatei Hanganu Ana, a reușit să mobilizeze cetățenii din cartier la munca pentru deszăpezirea localului bibliotecii.

Satisfacția cititorilor se oglindește în impresiile pe care aceștia le înseamnă în convida de impresii și sugestii a bibliotecii. Astfel, tovarășul profesor Popescu N. scrie: „N-am putut vizita biblioteca un timp îndelungat. Astăzi însă, venind la bibliotecă am fost foarte plăcut impresionat de schimbarea totală a aspectului ei interior și exterior“.

Mult timp s-a frământat colectivul bibliotecii raionale nr. 12 din raionul Nicolae Bălcescu pentru a atrage ca cititori permanenți pe cetățenii din străzile mai depărtate de bibliotecă. Distribuirea de cărți la domiciliu acestor cetățeni nu dăduse rezultatele dorite, din cauză că deplasările nu puteau fi organizate cu regularitate, iar numărul cetățenilor vizitați era prea redus.

Pentru a veni în ajutorul colectivului bibliotecii, comitetul de sprijin a propus atunci organizarea unor biblioteci de casă. Patru membrii ai comitetului de sprijin, care locuiau pe străzi diferite și mai îndepărtate de bibliotecă, s-au oferit să organizeze în casele lor asemenea biblioteci. Propunerea a fost acceptată și de atunci bibliotecile de casă funcționează în mod regulat. Fiecare bibliotecă de casă este înzestrată cu un număr de 20 volume care se schimbă la interval de două săptămâni. Evidența cititorilor și a cărților citite se ține cu ajutorul fișelor de cititori.

Iniințarea celor patru biblioteci de casă nu a întârziat să-și arate roadele. În afară de împrumutul de cărți și colportajul de cărți la domiciliul cetățenilor din străzile respective, unii din responsabilii bibliotecilor de casă

au îniiințat și cercuri de citit. Astfel, la cercul de citit organizat de tovarășa Mihalache Aurelia, din str. Vulturenii, s-au citit fragmente din romanul „Bursucii” de L. Leonov.

O frumoasă activitate a desfășurat tovarășa Ionescu care are în grija ei o bibliotecă de casă în comuna Progresul. Aici, după îndrumările primite din partea bibliotecii raionale, tovarășa a organizat citirea în colectiv pe capitole a „Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitori și funcționari, în orașe și centre industriale”. Mulți din cei prezenți și-au arătat satisfacția pentru această măsură a partidului și guvernului și și-au luat angajamentul să cultive legume pe loturi individuale.

Responsabilii bibliotecilor de casă au reușit să atragă la bibliotecile aflate sub îngrijirea lor un mare număr de elevi, muncitori și gospodine de pe străzile respective. O parte din acestea au devenit apoi cititori ai bibliotecii populare nr. 12 cum sînt de pildă tovarășii Maria Nicolae, Ilie Nicolae și Ghizdărescu Petra.

Tov. Mihalache Aurelia, responsabilă unei biblioteci de casă alegînd cărți noi de la biblioteca raională nr. 12.

NICI UN NEȘTIUTOR DE CARTE IN CARTIERUL NOSTRU

Comitetul de sprijin al bibliotecii populare nr. 20 din raionul Gh. Gheorghiu-Dej nu a muncit nici el cu mai puțin entuziasm. Avînd în vedere că una din sarcinile importante ale bibliotecii este și aceea de a contribui la lichidarea analfabetismului, comitetul de sprijin al acestei bibliotecii a adus un serios aport în această direcție. Obținînd dela directorul liceului nr. 11 din comuna Militari, listele de analfabeți din cartier, membrii comitetului de sprijin au mers din casă în casă pentru a-i convinge pe acești cetățeni de necesitatea înscrierii lor la cursurile de alfabetizare, care se țineau la bibliotecă de către tovarășa profesoară Florescu Marieta. Nu a fost prea ușoară munca comitetului de sprijin, dar totuși el a reușit să convingă pe mulți neștiutori de carte din comuna Militari să se înscrie la cursurile de alfabetizare.

După începerea cursurilor, membrii comitetului de sprijin s-au ocupat îndeaproape ca activitatea cursurilor de alfabetizare să se desfășoare în condițiuni cît mai bune. Astfel, ei s-au îngrijit să procure fiecărui cursant rechizitele necesare: caietele, creioanele, etc. În fiecare săptămînă, cîte un membru al comitetului de sprijin, prin rotație, ținea lecturi în colectiv cu cei care urmau cursurile de alfabetizare. Se citeau fragmente din diferite culegeri de povești și povestiri. Cu prilejul acestor lecturi s-au citit de pildă, fragmente din cărțile „Povestiri” de L. N. Tolstoi, „Amintiri” de I. Creangă, „Basmе rusești”, etc.

După un timp, cînd cursanții au putut ei înșiși să citească, li s-au dat cărți ușoare, pe care aceștia le-au citit acasă.

În felul acesta, comitetul de sprijin al bibliotecii populare nr. 20 a putut aduce o contribuție serioasă în pregătirea pentru examene a celor ce au frecventat cursurile de alfabetizare, ajutându-i să obțină certificate de absolvire.

După terminarea cursurilor, comitetul de sprijin nu și-a încetat activitatea cu acești tovarăși. Membrii comitetului de sprijin au început să se deplaseze cu regularitate la domiciliul tovarășilor recent alfabetizați, ducîndu-le cărți și lămurindu-i asupra necesității de a frecventa cît mai des biblioteca. Astfel, mulți din aceștia au devenit cititori ai bibliotecii. Dintre ei putem aminti pe gospodina Filip Vasilica, care a devenit o bună cititoare. Printre titlurile cărților ce figurează pe fișa ei sînt: „Povestiri” de L. N. Tolstoi, „Din lumea celor care nu cuvîntă” de Em. Gârleanu. De asemenea, un alt fost analfabet, tovarășul Vieru Stefan se interesează de cărțile legate de meseria lui, ca de exemplu „Lăcătușeria” de Cornisarov V. L., citind totodată și cărți de literatură ca „Amintiri” de I. Creangă, etc.

Mulți din tovarășii alfabetizați participă la acțiunile organizate de bibliotecă, (recenzii, consfătuiri cu scriitorii, etc.)

Exemple ca cele înfățișate mai sus, ne oferă și comitele de sprijin ale bibliotecilor raionale nr. 6, nr. 3, ș. a. Toate acestea ne arată, că acolo unde bibliotecarii știu să lămurească pe cetățenii din cartier, ei reușesc să atragă un număr tot mai mare dintre aceștia în activitatea bibliotecii, obținînd din partea lor un sprijin activ la dezvoltarea activității bibliotecii.

SCRITORII progresiști în lupta pentru PACE

B. L. Gorbatov - scriitor și activist neobosit

Vestea morții lui Boris Gorbatov a mîhnit adînc pe toți cititorii minunatelor sale cărți, care așteptau cu nerăbdare noi opere de sub pana sa măiastră. S-a stins nu numai un talentat scriitor, dar și un neobosit luptător și slujitor al poporului său.

Boris Leontievici Gorbatov, s-a născut în anul 1908, la mina Petromarienscaia, lângă orașul Vorșilovgrad, în Donbas. Ori-cît a călătorit apoi, în orice îndepărtat colț al întinsului pămînt sovietic s-ar fi găsit, el nu a uitat niciodată țînturile unde a văzut lumina zilei și unde a copilărit. În cărțile sale, descrierea vieții din Donbas ocupă locul cel mai însemnat.

Copil încă, Boris Gorbatov lucrează ca ucenic strungar la uzina Cramatorsc. Incepe să scrie de timpuriu și la vîrsta de 14 ani publică în ziarul „Camera de Cazane a Uniunii” prima sa lucrare, povestirea: „Cei sătîi și cei flămînzî”. Aceasta era în anul 1922. Curînd ajunge secretarul secției muncitorești la acest ziar și apoi trece ca redactor-șef adjunct la ziarul „Tînărul minei” organ al comitetului gubernial al Comsomolului din Doneț. De aci înainte drumul viitorului scriitor începe să se contureze din ce în ce mai clar. Talentul și dragostea lui de muncă se afirmă. În 1925 ia parte la primul congres al scriitorilor proletari, ca delegat al Donbasului. Peste cîtiva ani, în 1928 l se tîpărește la Moscova nvela „Celula”, una dintre cele dintîi cărți sovie-

tice în care e descrisă viața și lupta tîneretului și în primul rînd a comsomoliștilor.

Armata și-o face ca simplu soldat, într-un regiment de graniță, în munții Caucaz, la Ahalțih.

Despre campaniile sale ca militar, vorbește scriitorul în cartea sa: „Campania de munte” apărută în 1932.

După ce termină armata devine corespondent special al ziarului „Pravda”. În această calitate Boris Gorbatov cutreeră în lung și în lat pămîntul sovietic, de la Oceanul Inghetăt pînă la însoritele țărături ale Mării Negre. Dragostea lui nețărmurită pentru viața nouă a patriei sale îl face să călătorească pretutî-

deni unde se înălțau construcții noi, să descrie creșterea uriașelor diguri ale Dnestrostriului, să ierneze în îndepărtata Arctică, să poposească în Urali și în Siberia. „Am văzut primul fum din primul furnal de la Magnitka” spune scriitorul. Dar nu cimentul proaspăt care atunci se întărea în giganticele stavile de pe N'pru, nici înălțimile coșurilor noi din Urali, nici nesfîrșitele întînderi albe de la polul nord nu i-au atras atenția numai pentru marea și frumusețea lor. Peste tot Boris Gorbatov a căutat și a îndrăgit în primul rînd oamenii, mînații oameni sovietici, avîntați constructori ai socialismului. Pe aceștia i-a iubit, i-a înțeles și i-a descris cu toată puterea talentului său scriitorul. De aceea

cărțile sale sînt atît de prețuite și căutate. Cititorul întîlnește în ele eroi ai muncii pașnice, le cunoaște sufletul bogat în cele mai frumoase sentimente, îi simte apropiat, dorește să le urmeze exemplul.

În 1934, Gorbatoș publică romanul „Generația mea”, care cuprinde perioada furtunoșilor ani 1917—1922, descriind mai ales viața și lupta tineretului. Și în această carte scriitorul înfățișează cu o deosebită căldură pe acei ce erau în primele rînduri ale tineretului, pe comsomoliști. În anul 1935 Gorbatoș ȳernează în Insula Dickson, și apoi în 1936 pleacă iarăși în Arctica. La parte la zborul arctic al Eroului Uniunii Sovietice V. S. Molocov și este distins cu „Insigna de onoare”. Aceste evenimente le povestește în cartea „Eroul Uniunii Sovietice, Molocov” (1939). Despre oamenii sovietici, care muncesc cu aceeași rîvnă și grijă în grelele condiții ale nordului înghețat, Boris Gorbatoș a scris cartea „Viața de toate zilele a Oceanului Înghețat” (1940). Nici frigul, nici noaptea lungă, polară, nici depărtările de mii de kilometri între o așezare și alta nu pot înfrîna entuziasmul oamenilor sovietici care și aici smulg naturii bogății nebănuite pentru a le trimite celor de pe „Marele Pămînt”. Luni de zile a petrecut scriitorul printre asemenea oameni, pe insula Dickson.

În 1939 Boris Gorbatoș ia parte la campania pentru eliberarea Bielorusiei occidentale. În calitate de comandant de unitate luptă în Carelia, pe linia Mannerheim.

Dar perioada cea mai activă din viața sa, e aceea a Marelui Război pentru Apărarea Patriei. În calitate de corespondent al ziarului „Pentru gloria patriei” participă la toate acțiunile importante ale armatelor din sud. Trăiește zilele grele ale retragerii, dar nu-și pierde nici o clipă încrederea în victoria definitivă asupra cîmpitorilor.

Indemnurile sale la luptă adunate apoi în volumul apărut în 1942 cu titlul „Scrisori către un tovarăș” sînt documente vii ale Marelui Război pentru Apărarea Patriei, adevărate manifeste pline de încredere în forțele nescădate ale popoarelor sovietice, care își încercau puterile pentru a zdrobi pe cîmpitorii. Din mină în mină

și dela inimă la inimă treceau aceste „scrisori” ajungînd pînă la ostașii din prima linie, încălzindu-le sufletul, întărindu-le curajul, răscolindu-le și mai adînc ura împotriva fasciștilor. În „Scrisori către un tovarăș” ca și în celelalte cărți apărute în acest răs timp cum sînt nuvela „Alexei Gușcov-ostaș” (1942), „Povestiri despre sufletul ostașului” (1943) sau „Neînfrîntii” (1943—1944) patriotismul scriitorului se afirmă mai deschis și mai cu tărie decît oricînd. Tot acum apare și piesa sa „Tineretea părinților” (1943) în care scriitorul evocă vitejia tineretului comsomolist în timpul războiului civil. Libertatea adusă de Marele Octombrie, fusese apărută atunci cu dirzenie și abnegație de părinții comsomliștilor de azi împotriva intervențiștilor străini. Acum, copiii, alături de luptătorii de altădată, erau chemați din nou să gonească de pe pămîntul sfînt al patriei sovietice, hoardele minate de aceeași mari capitaliști hrăpăreți care organizaseră și atunci intervenția.

Împreună cu Armatele Sovietice eliberatoare, Boris Gorbatoș a luat parte la marșul triumfal din Stalingrad pînă la Berlin și a fost de față la semnarea capitulării neconditionate a forțelor hitleriste. Mai tîrziu, Boris Gorbatoș a ajutat ca aspectele importante ale judecării criminelor care au deslăntuit și au condus războiul să fie înfățișate în filmul „Judecata popoarelor” care este inspirat din procesul de la Nuremberg.

Călătorind în Japonia și Filipine, Boris Gorbatoș a descris lupta poporului japonez pentru a nu lăsa ca ocupații americani să reînvie vechiul militarism imperial și să facă din Japonia un cap de pod împotriva Uniunii Sovietice și a popoarelor eliberate din Asia și Europa. Luptător activ pentru pace, Gorbatoș face din scrisul său o armă puternică de mobilizare a oamenilor cinstiți din lumea întreagă pentru demascarea ațîțătorilor la un nou război, pentru zădărnicierea pregătirilor imperialiștilor în vederea unui nou măcel. Boris Gorbatoș a întrebunțat cu succes toate posibilitățile pe care le oferă scrisul pentru a-și duce lupta sa: dela notița mică, informativă, din ziar, pînă la lucrări de mari proporții ca romanul epopee „Donbas”

conceput în mai multe volume, scriitorul a lucrat neobosit dînd poporului său povestiri, nuvele, articole, piese de teatru, scenariu de film. Cine nu a rămas încîntat vizionînd filmele „S-a întimplat în Donbas“, „Neînfrîntii“ sau „Minerii Donețului“ la ale căror scenarii a colaborat direct?

Dar alături de încordata muncă scriitoricească de creație, Boris Gorbatoș a depus și o neobosită activitate obștească pe tărîm social pentru care a fost răsplătit cu marea distincție „Steaua Roșie“ clasa I. A fost ales deputat în Sovietul suprem al R.S.F.S.R., iar din anul 1946 a activat ca membru în secretariatul Uniunii scriitorilor din U.R.S.S. ajutînd noile generații de scriitori să-și însușească o înaltă măiestrie artistică, împărtășindu-le cu drag din experiența sa proprie. De aceea în cuvîntul scriitorilor sovietici, tipărit cu ocazia morții lui Boris Gorbatoș se spune:

„A murit vestitul scriitor patriot, iubit din toată inima de tovarășii săi literari, care a făcut mult pentru înflorirea literaturii sovietice. Chipul luminos al scriitorului luptător va trăi în sufletele noastre: operele lui vor sluji întotdeauna măreței cauze a construirii comunismului“.

Aceste opere vor rămîne totdeauna viabile pentru că ele sînt pătrunse de un adînc

prima tinerețe, l-a învățat să cunoască lumea, să iubească și să lupte pentru cauza cea dreaptă. „Implinisem 14 ani cînd am fost primit, în sfîrșit în Comsomol și

BORIS GORBATOȘ
NEINFRĂNTII

nouăsprezece ani cînd am devenit comunist“. Această mărturie pe care o face scriitorul prin gura eroului său Bajanov din romanul „Donbas“ arată atașamentul profund pe care l-a avut scriitorul pentru Partidul Comunist. În cărțile sale, chipurile comunistilor și comsomoliștilor sînt descrise cu o căldură deosebită, acțiunile mari ale Partidului Comunist care conduce poporul sovietic către cele mai luminoase culmi sînt înfățișate în toată amplexarea lor. În felul acesta înțelegea Boris Gorbatoș să-și cinstească titlul de membru de partid.

Printre operele sale un loc de seamă îl ocupă nuvela de întindere mai mare „Neînfrîntii“. Apărută mai întîi în „Pravda“ în 1943, reproducă apoi în „Comsomolscaia Pravda“, lucrarea a fost tipărită în volum în 1944 și a fost distinsă cu Premiul Stalin. „Neînfrîntii“ este povestea zguduitoare a luptei eroice a poporului sovietic pentru nimicirea năvălitorilor hitleriști. Pustind bogatele pămînturi sovietice, vaiul negru al lăcustelor fasciste se revarsă tot mai adînc peste înfloritoarele cîmpii ale Țării Socialismului. Inima bătrînului maestru Taras Latenco e sfîșiată la vederea lungilor convoaie care se retrăgeau spre Crasnodon, spre Camense, dincolo de Donețul de nord. „Treceau și dispăreau fără urmă ca și cum ar fi fost înghițiți de praful verzui

patriotism, dovedesc o nețărmurită dragoste de popor și încredere în forțele sale, și sînt pătrunse de un înalt spirit de partid. Partidul l-a călăuzit pași de la

și înecăcios". Pe fața bătrînului însă nu se poate citi frămîntarea lăuntrică. El pare liniștit, împletit în durerea sa. Iată însă că în oraș se înscăunează stăpînirea călăilor nazişti. Cele mai sălbatice cruzimi sînt doar simple distrații pentru aceste bestii cu chip de om. Dar Taras nu se înfricoșează. El a văzut suferința poporul și a simțit totodată îndirjirea mută a luptei. Pentru el nu sînt două drumuri, el nu are de ales. Taras rămîne credincios poporului său, nu-și vinde sufletul dușmanului. Deși moartea îl pîndește în fiecare clipă și pentru cel mai neînsemnat motiv, bătrînul maistru nu vrea să lucreze pentru hitleriști, nu le repară tancurile avariate de ostași sovietici. Cu bucurie află el că fiul său cel mare ca și cel mic sînt vrednici luptători, primul ca partizan, iar al doilea ca ostaș al armatei regulate. Dar se mîhnește și se enfurie cumplit cînd îi vine acasă mijlociul, Andrei, fost prizonier pentru că se predase dușmanului de la primele lupte. Pentru Taras mai presus de familie, trebuie să fie patria. De aceea el nu se liniștește decît atunci cînd Andrei va pleca din nou la luptă. Bătrînul Taras, ca și filii săi Nichifor sau Stepan, ca și ceilalți maiștri și muncitori din Donbas, sînt doar exemple ale nețărmuriturii patriotism cu care au răspuns oamenii sovietici chemării partidului, pentru apărarea patriei în primejdie. În focul luptei, în cele mai grele clipe, eroii cărții nu se gîndesc la moarte, ci la viață. Ei luptă pentru a readuce viața liberă, fericită pe pămînturile invadate. Încă nu s-au stins bine în văzduh ecurile bubuiturilor de tunuri, încă nu s-a răcit cenușa incendiilor provocate de dușmanul ce se retrage în panică, și Nichifor Lațenco, întorcîndu-se rănit spre casă, gîndea privind atelerele moarte ale uzinelor: „Hei, cît lucru! Cît lucru!”

„El nu venea de pe front ca un soldat obosit și bolnav. Venea ca un constructor. Dornic de muncă, nerăbdător”. Aceste cuvinte cu care-și încheie Gorbatov cartea „Neînfrîntii”, arată o adîncă cunoaștere a forțelor poporului său. Și viitorul a arătat cîtă dreptate avea scriitorul să gîndească așa în 1943. În cîțiva ani numai, rănile războiului au fost vindecate, în locul orașelor și satelor distruse s-au ridicat altele,

mai mari și mai frumoase. Taras și filii săi, oamenii aceștia simpli, vor servi însă întotdeauna ca pildă a eroismului popular în acele grele clipe prin care trecea patria socialistă.

Moartea a surprins pe scriitorul Boris Gorbatov cînd lucra la marea sa epopee a Donbasului, din care a apărut în anul 1951 doar primul volum intitulat „Donbas”. Născut și crescut în această regiune, scriitorul a iubit-o cu pasiune și nu a uitat-o niciodată. I se părea mai frumoasă ca oricare alta.

„Pe mine mă încîntă mult mai mult priveștieta neliniștită a Donbasului, — mărturisește el în roman. Parcă ar fi creată anume pentru visători..

Înălțimile ce albăstresc în zare nu sînt create nici de Dumnezeu, nici de vreun cataclism geologic. Omul le-a scos lopată cu lopată de sub pămînt și le-a clădit în piramide. Roșeața aceasta a cerului de deasupra stepei nu este nici fulgerarea îndepărtată, nici soare: este omul, care a dat drumul șarjei din furnal și fapta lui de stăpîn s-a revărsat pe jumătatea cerului. Dar iată că zarea a început acum să tremure într-o lumină albastră, feerică, nepămînteană: ce frumoasă e! Nu este o stea care a lunecat pe bolta cerului, ci omul, e un electrosudor care muncește pe un șantier nou”. Despre acești mînuși oameni care luptă în adîncul pămîntului pentru a scoate cît mai mult cărbune, dînd patriei forțe noi, lumină și căldură, vorbește scriitorul cu nețărmurită dragoste.

Sînt anii începutului marelui avînt, anii 1930—1935. La chemarea Partidului și a Comsomolului, treizeci de mii de tineri se îndreaptă spre Donbas, pentru a deveni mineri. Printre ei se află și Victor Abrasimov din micul oraș Cibinachi. Cîte vise au țesut acești preteni, în liniștea înmiresmată de pe *curganul* din marginea orașului? Ar fi vrut să devină aviatori celebri, marinari, exploratori, artiști cu faimă. Iar acum mobilizați de Comsomol, plecau spre necunoscutul Donbas.

Munca grea din mină îi istovește, le cere eforturi mari. Nereușita primelor începuturi ale noii meserii îl sperie pe Victor Abrasimov, fire înflăcărată, mîndră. În același timp însă îl îndirjește pe tăcutul,

Încăpăținatul Andrei. Victor e gata să dezerteze, speriat de multele greutăți ce-l stau în față, de nereușita din primul moment. Prietenul său, Andrei, îl întoarce cu greu din trenul cu care vrea să fugă. Și anii trec. Cei doi prieteni, îndrumați de Comsomol, apoi de Partid, cresc și ei. Ajung mîneri calificați și li se dau în primire abataje. Vechile visuri prind din nou aripi, mai largi încă. Ei ajung fruntași. Faima lor se răspîndește în regiune. Dar vechile metode de extracție nu mai corespund dorinței oamenilor de a da patriei cît mai mult cărbune. Nici uneltele nu mai sînt pe placul minerilor. Incepe o mișcare de masă pentru găsirea de noi metode de muncă, pentru înzestrarea minerilor cu utilaje moderne, pentru mecanizarea muncii. Avîntul cu care răspund minerii chemării Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, duce la apariția unor inovatori ca Steliakov sau Victor Abrasimov și Andrei Voroné și se transformă curînd într-o mișcare de masă. Împotriva noilor metode de muncă de zece de ori mai productive, se ridică tehnicienii birocrați și dușmanii strecurați în aparatul de stat și de partid, care încearcă să paralizeze avîntul maselor, să discrediteze noile metode, să întîrzie construirea socialismului. Lupta are forme ascunse, dar nu mai puțin violente. Oportuniști ca Rudin, strecurat în conducerea de partid a orașului, sau directori lipsiți de perspectiva viitorului ca „Bunicul”, sînt dați la o parte, demascați, pedepsiți. Noul trece victorios înainte, înlăturînd din calea sa vechiul. Deschizînd romanul „Donbas” cititorul întîlnește doi băiețandri neștiutori, nehotărîți pe ce drum să apuce în viață: unul e lăudăros, altul tăcut, unul îngîmfat, altul încăpăținat, dar amîndoi dornici de muncă. Toate căile vieții sînt deschise în fața lor, după cum sînt deschise în fața

tuturor copiilor sovietici. Și tocmai de aceea cei doi prieteni nu se pot hotărî pe care să păsească.

Inchizînd cartea cititorul ia cu el doi prieteni dragi, doi mîneri vestiți, doi inovatori, doi comuniști, doi oameni sovietici adevărați, care s-au frămîntat, au suferit, s-au întristat, dar care au învins. N-au trecut decît cinci ani, și din cei doi copilandri cu capul în nori, partidul cu ajutorul colectivului a crescut două cadre de nădejde, doi constructori încearcați.

Este meritul deosebit al autorului de a fi surprins cu măiestrie această transformare, care are loc zi de zi, pe neobservate, dar care poate fi totuși observată în fiecare gest, în fiecare atitudine. Scriitorul ne învță să cunoaștem acești oameni minunați și prin aceasta să-i iubim mai adinc.

Cărțile lui Boris Gorbatoș cunosc o largă răspîndire. Au fost tipărite pînă acum aproape 200 de ediții în peste 7 milioane de exemplare din aceste opere, traduse în 46 de limbi. Plesa sa „Tinerețea părinților” se joacă de mai mulți ani la diferite teatre din Uniunea Sovietică, iar la filmele pentru care a conceput el scenariile merg zilnic zece de mii de spectatori.

În țara noastră operele lui Boris Gorbatoș au fost traduse încă din primii ani după eliberare. Eroii acestor cărți sînt iubiți de poporul nostru pentru că ei vorbesc de libertate, de munca liberă, de pace. Ei constituie exemple vrednice de urmat în bătălia pentru construirea noii orînduirii. Scriitorul Zaharia Stancu își încheie astfel articolul scris cu prilejul morții lui Boris Gorbatoș :

„Cărțile lui ne-au rămas tuturor. Ele vor trăi îndelung. Pentru că îndeamnă la luptă, și la biruință. Pentru că arată măreția omului și măreția vieții. Și fiindcă sînt scrise cu mîna de artist”.

Din corespondențele noastre

Din activitatea bibliotecii clubului uzinelor metalurgice „Progresul“ Brăila

Biblioteca noastră a înregistrat succese importante în munca de popularizare și difuzare a cărților și atragerea muncitorilor ca cititori ai bibliotecii. Acestea se datoresc folosirii celor mai bune metode ale muncii de masă cu cartea ca: expoziții de cărți, recenzii, seri literare, consfătuiri cu cititorii.

Una din cele mai reușite manifestări de masă organizată de bibliotecă noastră în ultima vreme a fost consfătuirea cu cititorii asupra cărții „Pentru pace“ apărută în Editura Consiliului Central al Sindicatelor.

Am ales această carte pentru consfătuire, deoarece ea cuprinde o serie de articole scrise de fruntași ai întrecerilor socialiste din diferite întreprinderi din țara noastră, înfățișând aspecte din succesele în muncă dobândite de aceștia pentru realizarea planului de producție, precum și viața nouă a oamenilor muncii din patria noastră.

Pentru a asigura succesul acestei consfătuiri, am difuzat cartea din timp în rândurile muncitorilor, pentru ca ei s-o cunoască în amănunțime și să ia cuvântul la consfătuire asupra celor mai importante probleme. Am trimis apoi invitații scrise fruntașilor întrecerilor socialiste din uzina noastră cât și inginerilor și tehnicienilor.

În pregătirea și organizarea con-

sfătuirii am primit un sprijin prețios din partea comitetului de partid, al comitetului de întreprindere și organizației U.T.M.

În ziua consfătuirii am organizat în sala unde avea loc, și o expoziție de cărți pe tema „Să ne însușim înaintatele metode de muncă din industria noastră metalurgică“ în care am expus cărți legate de specificul de producție al uzinei noastre ca „Mecanisme“ de ing. O. Dragnea, „Organe de mașini“, „Tehnica apărării întreprinderilor industriale contra incendiilor“, „Îndrumătorul lucrărilor practice de atelier“, „Căluza călătorului“, etc. precum și cărți din literatura noastră și sovietică.

În prezența unui număr de 200 muncitori din uzina noastră, tov. Giuglea Panait a prezentat cartea „Pentru pace“ insistând îndeosebi asupra materialelor semnate de muncitorii din industria metalurgică, care oglindesc aspecte de muncă și probleme asemănătoare uzinelor metalurgice din Brăila.

La discuții s-au înscris numeroși participanți. Printre aceștia au fost și inginerul Constantinescu Virgil care a înfățișat viața nouă de astăzi a muncitorilor din țara noastră în contrast cu viața de mizerie a oamenilor muncii din vremea stăpînirii burghezo-moșierești. Alți partici-

panți la discuții ca muncitorii Petcu Gheorghe, Iosif Constantin, Necșuțu Aurelia, Nicolae Tănase, etc. au arătat cele învățate din această carte, luându-și în același timp angajamentul de a folosi și ei experiența muncitorilor descrisă în articolele din culegerea „Pentru pace”. Muncitorul Petcu Gheorghe, de pildă, și-a luat angajamentul de a folosi experiența descrisă în articolul „Pentru o viață nouă” de G. Simeria, maestru la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”-Hunedoara, de

a folosi cartea în însușirea și aplicarea metodelor înaintate de muncă.

Consfătuirea noastră și-a atins în bună măsură scopul, deoarece cu acest prilej s-au difuzat și numeroase cărți tehnice și de producție în rândurile muncitorilor, îndeosebi în rândurile aceluia care nu au citit și nu au cunoscut îndeajuns importanța cărții tehnice pentru ridicarea producției și productivității muncii.

MANEA VALERIA
bibliotecară

Cum am înțeles să pun în practică cele învățate la cursul de bibliotecari din Roșiorii de Vede

Fiind numit bibliotecar al bibliotecii raionale din Turnu Măgurele am fost ajutat în munca mea de secția culturală a sfatului popular raional care m-a trimis imediat la un curs de bibliotecari ce s-a ținut în orașul Roșiorii de Vede între 17 ianuarie — 17 februarie a.c.

În urma lecțiilor predate am reușit să capăt o serie de cunoștințe de bază atât din punct de vedere politic și profesional. S-au predat lecții referitoare la organizarea fondului de cărți al bibliotecii și lecții privind activitatea de masă a bibliotecii.

La reîntoarcerea mea la bibliotecă am căutat să pun în practică cele învățate la curs. Numai în decurs de două săptămâni, activitatea bibliotecii s-a îmbunătățit simțitor, datorită metodelor pe care le-am aplicat în munca cu cartea. În primul rând am trecut la aranjarea celor 7400 volume ale bibliotecii, după clasificarea zecimală și la întocmirea catalogului sistematic. Cu ajutorul secției culturale am amenajat o sală de împrumut pentru cititori, deoarece vechea sală era neîncăpătoare și întunecoasă.

În vederea unei mai largi popularizări a cărților și a măririi numărului de cititori, am început or-

ganizarea unor acțiuni de masă. Astfel, în luna februarie am organizat o seară literară închinată lui I. L. Caragiale. În urma acestei acțiuni am înscris 20 noi cititori la bibliotecă, dintre care 7 muncitori.

De asemenea, am început să popularizez cartea și prin celelalte metode învățate la cursul de bibliotecari: cercuri de citit, lecturi în colectiv, consfătuiri cu cititorii, expoziții de cărți, panouri, etc., care contribuie la stimularea și dezvoltarea gustului pentru citit al cititorilor.

Deoarece una din sarcinile bibliotecii noastre este și aceea de îndruma activitatea bibliotecilor din raion, mi-am propus să organizez în comuna Salcia o expunere bibliografică cu tema „Lucrările agricole de primăvară”, metodă pe care o vom folosi și la alte biblioteci din raion.

Continuând punerea în aplicare a cunoștințelor căpătate la cursurile de bibliotecari și studiind materialele în legătură cu tehnica de bibliotecă, mă voi strădui să îmbunătățesc din ce în ce mai mult activitatea bibliotecii.

ZAHARIA IOAN
bibliotecar la biblioteca
raională Turnu-Măgurele,
regiunea București

BIBLIOCRAFIE

TEHNICA. INDUSTRIE. ORGANIZAREA INTREPRINDERILOR SOCIALISTE

MARIN DOBRE: Maistrul — organizator al producției. București, Editura Consiliului Central al Sindicatelor, 1953, 64 pag., 73 bani.

În broșura de față, maistrul-șef strungar Marin Dobre, împărtășește experiența pe care a dobândit-o într-o mare uzină metalurgică din Leningrad, unde a fost trimis ca să-și însușească metodele avansate ale maștrilor sovietici, arătând felul cum a aplicat această experiență la locul său de muncă.

În marea uzină din Leningrad, el a învățat cum se organizează munca stahanovistă colectivă, cum se coordonează activitatea diferitelor subunități din aceeași uzină, a învățat despre importanța descoperirii și folosirii rezervelor interne. Tovarășul Marin Dobre povestește cu multă mândrie despre cineștea ce i s-a făcut încredințându-i-se conducerea sectorului de strungărie, sarcină pe care a îndeplinit-o fiind ajutat de maistrul-șef titular. Acesta l-a îndrumat în munca, făcându-i însă întreaga inițiativă în organizarea și îndrumarea muncii întregului sector. Astfel, el a avut posibilitatea să-și dea seama care este rolul maistrului și care sunt sarcinile ce îi revin pentru organizarea superioară a producției. Respectarea cu strictețe a instrucțiunilor tehnologice, urmărirea îndeaproape a desfășurării lucrului, mobilizarea muncitorilor în întreceri socialiste, sînt printre primele sarcini ale maistrului.

După ce face o scurtă comparație între Uzinele Reșița în trecut, cînd erau conduse de exploatarea de felul lui Aușnit, și starea lor de azi, maistrul Dobre înfățișează felul în care era organizată munca în sectorul său la început. El dezvăluie diferitele piedici care făceau ca uneori sarcinile de plan să fie îndeplinite la 2—3 indici, dar să rămîna în urmă cu alții. În legătură cu aceasta autorul arată apoi, că îndată ce a constatat lipsurile ce existau în sectorul său, a căutat și a reușit să afle cauzele lor, aplicînd soluțiile cele mai potrivite pentru remedierea lor.

Folosind experiența cîștigată în U.R.S.S., el a stabilit un plan de acțiune pentru reorganizarea procesului de producție, pentru intro-

ducerea de noi măsuri tehnice organizatorice, pentru organizarea de întreceri. În vederea ridicării calificării muncitorilor, el a propus organizarea unor conferințe de specialitate, seminarii, precum și aplicarea metodelor de muncă sovietice specifice fiecărui loc de muncă, ca metoda Colesov, Bicov-Bortchevici, Jandarova, etc. Toate aceste măsuri au făcut ca sectorul de strungărie să-și îndeplinească planul de producție cu 3—4 zile înainte de termen.

Broșura de față este un exemplu de felul cum se lucrează azi în R.P.R., de noile condiții de muncă create, arată ajutorul prețios dat de U.R.S.S. oamenilor muncii din țara noastră.

AGRICULTURĂ

TODOR, A. — Învățăminte din activitatea a două gospodării colective. București, Editura pentru literatură politică, 1954, 22 pag., 25 bani.

În lucrarea sa, A. Todor descrie activitatea gospodăriilor agricole colective „Olga Bancic” din comuna Palazu Mare și „Vasile Roaită” din comuna Vișoara, regiunea Constanța.

Comparînd rezultatele obținute de cele două gospodării colective în ceea ce privește recolta la hectar, dezvoltarea creșterii animalelor și a altor ramuri de producție, veniturile bănești realizate, creșterea fondului de bază și a veniturilor repartizate colectivității, autorul analizează cauzele care au făcut ca ele să aibă rezultate diferite, deși la început au avut posibilități egale. El arată că rezultatele bune obținute de gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic” se datorează faptului că membrii gospodăriei colective, îndrumați de organele de partid și de stat, au asigurat continuitatea cadrelor de conducere prin alegerea în fruntea treburilor gospodăriei a celor mai capabili și mai vrednici colectivști. Acestia au fost necontenit preocupați de aplicarea metodelor agrotehnice avansate, de organizarea brigăzilor permanente de producție, de aplicarea normelor de lucru și evidența zilelor muncă. Cu totul alfel stau lucrurile la gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită”. Aici, lipsiți de îndrumare,

colectiviști nu au ales pentru muncile de conducere pe oamenii cei mai potriviți. Din această cauză, au fost necesare dese schimbări de președinți, brigadieri, socotitori, șefi de echipă. Toate acestea au avut urmări dăunătoare asupra întregii activități a gospodăriei agricole colective.

Din citirea broșurii se pot trage învățăminte prețioase atât pentru membrii gospodăriilor colective, cât și pentru organele care poartă răspunderea îndrumării și ajutorării gospodăriilor colective, în vederea întăririi lor organizatorice și economice.

— **Ce foloase au țăranii muncitori întovărășiți.** București. Editura pentru literatură politică, 1954, 16 pag., 20 bani.

În fața țăranimii muncitoare din țara noastră stau azi sarcini importante și anume: creșterea producției agricole și dezvoltarea creșterii animalelor.

Broșura de față se ocupă de această problemă și arată că una din cele mai sigure căi pentru îndeplinirea cu succes a acestor sarcini este munca în comun pe întinderi mari, cu mijloace mecanizate și aplicarea metodelor agrotehnice înaintate. Una din formele muncii în comun, spre care partidul îndrumă țăranimea muncitoare, este întovărășirea agricolă. Recoltele mari obținute în cele aproape 2000 întovărășiri agricole din țara noastră au dovedit că munca laolaltă este un mijloc sigur de a ridica producția agricolă și de a ușura viața țăranilor muncitori.

Mai departe, broșura descrie avantajele pe care le au țăranii muncitori întrași în întovărășire agricolă. Aceasta se organizează, își duce munca și se conduce după stăutul model, care prevede că pământul, uneltele și vitele rămân mai departe proprietatea fiecărui întovărășit. Haturile dintre ogoare desființându-se, țăranii muncitori pot face schimb de pământuri prin bună învoială cu țăranii muncitori care nu intră în întovărășire. Prin menținerea haturilor care nu sînt decît un loc de adăpost pentru șoareci și tot felul de gîngăni, se pierd cam 200 de mii de hectare pe întreaga țară, adică 20.000 vagoane cu cereale. Folosirea în comun a uneltelor și vitelor se face după tariful stabil de adunarea generală a întovărășitilor. Apoi mai există avantajul lucrării pământului cu mașini, a ușurințelor ce li se dă întovărășitilor de a-și procura semințe de calitate bună. Broșura mai arată și avantajele de care se bucură întovărășii la recoltare și după strîngerea recoltei, cînd produsele se împart după cît pământ are fiecare și se fac cumpărături de bunuri, semințe, unelte, etc.

Toate acestea și multe alte avantaje și-au dovedit roadele, așa cum se vede din exemplele arătate în broșură, numeroși întovărășiți realizînd recolte și cîștiguri cum n-au avut niciodată de pe petecul lor de pămînt.

Avantaje asemănătoare au și țăranii muncitori

care fac întovărășiri pentru creșterea animalelor și cărora li se acordă credite, reduceri de cote, prețuri mari la contractări.

— **Munca înfrățită.** București. Editura pentru literatură politică, 1954, 40 pag., 30 bani.

„Munca înfrățită” cuprinde o culegere de reportaje apărute în presa noastră, care oglindesc într-un colorit viu imaginea muncii desășurată laolaltă în gospodăriile colective din țara noastră de către țăranii muncitori de diferite naționalități. Reportajele intitulale: „Munca înfrățită” de G. Mantu, „Într-un sat de pe Someș” de Nicolae Mînzilă, „Înfrățirea” de Ion Pavleșcu, „Puterea creațoare a oamenilor muncii” de Gh. Cristea și „Pe calea cea nouă” de Petre Lungu, înfrățesc viața nouă din satele patriei noastre. Eliberați pentru totdeauna de jugul exploatareii educați de partid în spiritul internaționalismului proletar, țăranii colectiviști romîni, maghiari, germani, romi, își făuresc o viață mai bună, închinîndu-și toate forțele întăririi și propășirii patriei lor libere.

Prin conținutul ei, culegerea ajută la lămurirea țăranilor muncitori asupra foloaselor muncii în comun, arătîndu-le că singura cale pentru asigurarea belșugului și a unei vieți fericite este calea gospodăriilor agricole colective.

TEORIE, ISTORIE ȘI CRITICĂ LITERARĂ

CERNIȘEVȘCHI, N. G.: Pagini alese. București, E.S.P.L.A., 1953 (colecția „Bibliotecă pentru loji”) 246 pag., 3,17 lei.

„Pagini alese” cuprinde fragmente din cea mai importantă lucrare a lui Cernișevșchi consacrată problemelor de estetică și realitatea din punct de vedere estetic”, precum și cîteva studii de critică literară.

În „Arta și realitatea din punct de vedere estetic” Cernișevșchi critică sistemul estetic idealist și demască teoria reacționară a „artei pentru artă”. Cernișevșchi leagă estetica în chip indisolubil de practica revoluționară. Principiul fundamental al concepției estetice a marelui gînditor al luptălor revoluționare rus, îl constituie înțelegerea materialistă a frumosului. „Frumosul este viața”. Frumosul adevărat nu este o creație a fanteziei scriitorului, el rezidă în viața însăși. În felul acesta Cernișevșchi leagă arta și literatura de viață, de luptă și năzuințele poporului, arătînd că principala sarcină a scriitorului este redarea vieții, considerată de pe pozițiile luptei revoluționare pentru eliberarea poporului.

În studiul „Despre sinceritatea în critică” Cernișevșchi arată necesitatea imperioasă a ideii și conținutului în opera de artă și subliniază în același timp legătura indisolubilă dintre fond și formă. Criteriul conținutului și al armoniei sale cu forma trebuie să că-

lăuzească pe critic în aprecierile fenomenului de artă.

Celelalte trei studii sînt consacrate analizei literaturii ruse din acea vreme. În „Copilarie și adolescență” de contele L. N. Tolstoi” și în „Povestiri din campanie” de contele L. N. Tolstoi” Cernișevski subliniază caracterul activ al creației lui L. N. Tolstoi, stabilind locul pe care-l ocupă marele scriitor în ansamblul școlii realismului critic rus. Modele de adîncă analiză atît a conținutului ideologic cît și a valorii estetice a unei opere literare, sînt și celelalte două studii „Schife din provincie” consacrat operei lui Salticov-Scedrin și „Omul rus la rendez-vous” în care analizează nuvela lui Turgheniev „Asea”.

LITERATURĂ

BILINOV, ALEXANDR. Metalurgiștii. București. Editura Consiliului Central al Sindicatelor, 1953, 264 pag., 4,81 lei.

Acțiunea romanului se desfășoară într-o mare uzină din Uniunea Sovietică. Uzina primește ca sarcină specială să execute într-un anumit termen, un furnal sudat în întregime, procedeu care urma să fie experimentat aici pentru prima oară. Majoritatea muncitorilor și tehnicienilor din uzină sînt mîndri că li s-a încredințat executarea unei lucrări atît de importante. În fruntea celor care se entuziasmează pentru această lucrare este tehnologul șef Lucovski. El știe că orice proiect, oricît ar fi el de îndrăzneț, poate fi realizat numai dacă e primit de la început cu încredere de cei care trebuie să-l ducă la bun sfârșit, dacă există voință și energie și dacă se folosește tehnica înaintată. De aceea, Lucovski propune ca pentru executarea rapidă și în bune condițiuni a furnalului, să se aplice meloda muncii în lanț, care este o metodă nouă de producție. Propunerea lui stîrnește protestele și dezaprobările unor tehnicieni cu mentalitate învechită. În rîndul acestora se află la un moment dat și directorul Babcenko. Adversarii lui Lucovski susțin că proiectul lui este prea îndrăzneț pentru mijloacele de care dispune uzina, prezentînd în aceeași timp multe riscuri.

Lui Lucovski și lui Pavlov, secretarul organizației de partid, le era clar că îndrăznela acestor opinii contradictorii se ascunde lupta neconștientă dintre nou și vechi. Pînă la urmă Babcenko înțelege și el acest lucru și trece de partea celor ce luptă pentru triumful progresului în tehnică. Ajutat de organizația de partid, el își dă seama că s-a situat pe o poziție greșită. Trecînd de partea lui Lucovski, Babcenko sprijină din toată inima inițiativa acestuia.

În acțiunea romanului întîlnim diferite personaje importante, muncitori și tehnicieni care se alătură fără rezervă celor care au deschis lupta pentru lichidarea a tot ce este

vechi și înapoiat, pentru renunțarea la metodele care nu mai corespund tehnicii noi. Așa, este de pildă, înăruș Nedelco. Critica și autocritica îi ajută pe acești oameni să părăsească pentru totdeauna egoismul și comoditatea care-i stăpînesc, pentru a deveni oameni noi, înaintați, luptători pentru triumful noului asupra vechiului. Un alt erou al romanului, stahanovistul Colodub, maistrul trasorilor în uzină, este un aprig luptător pentru pace. El consideră munca lui și a milioaneilor de oameni ai muncii din patria sa, drept arma cea mai puternică îndreptată împotriva celor care vor să dezlanțuie noi războaie. El pleacă la congresul partizanilor păcii ca delegat al muncitorilor din uzină, animat de dorința de a face ca așiftătorii la război să știe, că cei ce muncesc la ridicarea marilor construcții nu vor să le vadă sfărîmate în ruine.

MOROZOV, M.: Oameni în junglă. București. Editura Tineretului, 1954, 148 pag., 2,40 lei.

Povestirile din volumul „Oameni în junglă” pun în fața cititorilor, cele două lumi care se înfruntă actualmente în țările capitaliste: lumea oamenilor de afaceri, — „oameni în junglă” — exploatare ai maselor muncitoare, care uneltesc împotriva păcii ca să tragă noi profituri personale — și de cealaltă parte lumea oamenilor cinstiți, a muncitorilor exploatați, partizani ai păcii și progresului, care luptă cu îndrăznie să zădărnicească planurile capitaliștilor nesățioși. În povestirile sale, autorul face să reiasă lăcomia și cruzimea oamenilor de afaceri, îndrăzneala cu care aceștia urmăresc planurile lor criminale. În povestirea „Ultima cursă a «Henrietei»” autorul arată cum cei ce se pretindeau monopiștii exclusivi ai secretului atomic, trimis la moarte oameni nevinovați ca să facă experiențe diabolice în scopuri de război. Aceeași rapacitate și ură împotriva păcii din partea capitaliștilor, se desprinde și din povestirea „Dușmanii vieții”. Aici e vorba de conducătorul unei mari întreprinderi de radiofonie care își propune să influențeze pe oamenii cinstiți deșteptînd în inima lor spaima pentru așa zisul „pericol roșu”. Acest dușman al păcii pune la cale o escrocherie fantastică pentru a face să se creadă că o misiune „științifică” organizată de el ar fi captat un mesaj din lumea morților, prin care poporul e îndemnat să lupte... împotriva comuniștilor. Cel care descoperă escrocheria este asasinat mișesește, dar adevărul răzbatetoluși la suprafață, furnizînd partizanilor păcii, arme puternice de luptă împotriva odioșilor așiftătorii la război.

În alte povestiri ca „Oameni în junglă”, „Drumul”, sau „Cariera inginerului Gibson” apare crunta exploatare a popoarelor coloniale de către clicile comerciale anglo-ame-

ricane, precum și divergențele ce se ivesc între acestea în disputarea înființării pentru exploatarea popoarelor coloniale. Concomitent cu aceste aspecte, autorul face să se vadă semnele unei puternice reacțiuni din partea celor exploatați, care încep să vadă din ce în ce mai limpede drumul care duce la eliberarea lor națională și economică.

Foarte actuale pentru starea de lucruri din țările capitaliste sînt povestirile „Școala din Quinberne” unde ni se zugrăvește un tablou al mizeriei în care sînt lăsate școlile americane și jonsnicele „metode pedagogice” întrebuințate de unii dascăli aserviți intereselor capitalului. — sau „Stația experimentală a profesorului Flanders” care împreună cu povestirea „Pasărea Roh” oglindesc nepăsarea oficialității burgheze față de munca creatoare a savanților și continua preocupare a monopolistilor americani de a pune descoperirile tehnice în serviciul mașinei de război ce o pregătesc din umbră.

Cartea lui M. Morozov constituie o curajoasă demascare a scopurilor și practicilor ațîșătorilor la război și în același timp un înflăcărat mesaj de pace și încredere în forțele progresiste din lumea întreagă care luptă cu toată vigoarea pentru triumful păcii asupra războiului.

VICOL, DRAGOȘ: Valea fierului, București, E.S.P.L.A., 1953, 296 pag., 5,27 lei.

Minele din Valea Fierului, aflate undeva în munții Dornei, au aparținut în perioada din preajma și în timpul celui de al doilea război capitaliștilor Weizer și Mălășaru, care exploatează crincen pe mineri. Cîndășia din tre clica trădătoare antonesciană și fasciștii lui Hitler, încurajează și mai mult pe sățioșii patroni care cooperează mină în mină cu comandantul trupelor hitleriste de ocupație. Producția minei este controlată de organele militare fasciste, sub conducerea sturmführerului S. S. Tântzer. Misiunea acestui călău este să împingă la maximum exploatarea minei și să furnizeze mașinei de război hitleriste cit mai mult mangan.

Dar producția minei în loc să crească, așa cum doresc patronii și tovarășii cei noi ai acestora, scade din ce în ce. Această scădere nu este de loc întimplătoare; este rezultatul hotărîrii muncitorilor din mină, care urmînd cuvîntul și îndemnul partidului, sînt ferm decîși să nu permită inamicului să-și întărească puterile de război cu manganul extras cu mîinile lor. Patronii sînt foarte alarmați. Unul din ei vine personal să constate cauza pentru care încep să se împuțineze ciștigurile lor. El încearcă zadarnic să potolească spiritele și cînd vede dîrza rezistență a minerilor și voința lor neînduplecată de a nu servi pe dușman, trece întreaga inițiativă în mîinile lui Tântzer. Lupta muncitorilor, condusă de comuniști, este însă conștientă și organizată. Datorită acestui fapt minerii pot zădărnici intențiile exploatarelor de a realiza o producție sporită de război. Mai întii, minerii pretextează epuizarea orizontului existent. Sînt aduși însă doi ingineri să cerceteze cauzele și unul din ei, Uzum, descoperind lupta patriotică a minerilor, trece de partea lor. Patronii iau inițiativa deschiderii unui nou orizont, dar și de data aceeași muncitorii găsesc calea de a sabota producția, amestecînd-o cu steril, pentru a-i reduce valoarea și posibilitățile de randament.

Tântzer descoperind sabotajul, înăsprește regimul minei. Minerii muncesc acum ca la ocnă, sub o sălbatecă supraveghere. Cu toate acestea, manganul scos de mineri tot nu atinge la destinație, căci de aceasta au grijă partizanii și muncitorii celerîști din afara minei, care fac să sară în aer transporturile cu mangan. În fața înaintării Armatei Sovietice eliberatoare, nemții plănuiesc să arunce mina în aer. Aflînd de lucrul acesta, minerii delegă pe minerul Ionuț Sava să treacă linia frontului și să ceară sprijinul Armatei Sovietice. Scos noaptea din mină într-un vagonet de steril, Ionuț își îndeplinește misiunea cu succes. Comandantul sovietic organizează o lansare de parașutiști deasupra minei, care este salvată și smulsă din mîinile cîmpitorilor.

În ajutorul bibliotecarului

Începînd cu acest număr publicăm lista materialelor trimise bibliotecilor de către Direcția Bibliotecii alît lor direct cit și prin Secțiunile Culturale.

Toate aceste materiale, precum și celelalte cărți, broșuri sau reviste de specialitate achiziționate de biblioteci se vor ștampila și înregistra în registrul de mișcare a fondului de cărți și în registrul inventar. Se recomandă ca toate aceste publicații să se țină la un loc, pe un raft separat, alcătuiînd o bibliotecă documentară a bibliotecarilor. De asemenea, e necesar să se întocmească fișe de catalog pentru toate cărțile și broșurile precum și pentru articolele mai importante despre munca de bibliotecă din presa centrală și locală, inclusiv „Căluza Bibliotecarului” și „Cultura Poporului”. La întocmirea acestui fișier se va cerceta Buletinul Bibliografic al articolelor, din presă, capitolul: Tipar, Istoria și răspîndirea cărții. Bibliotecii, Bibliografii, Presă.

Se vor prevedea în planul de muncă 4 ore pe săptămîină pentru studierea acestor materiale. Se va studia individual pe bază de conspecte. Lunar se va face un seminar care va consta din discutarea materialelor studiate în ultimele 4 săptămîni. În caietul de conspecte se va nota de către directorul bibliotecii sau bibliotecarul șef dacă răspunsurile bibliotecarilor au fost mulțumitoare.

1. Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1542, privind măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor din R.P.R., București, 1952.
2. Regulamentul bibliotecilor centrale regionale. Regulamentul bibliotecii centrale raionale. Regulamentul bibliotecilor căminelor culturale și al caselor de citit de la sat.
3. Instrucțiuni pentru păstrarea, securitatea și igiena fondurilor bibliotecilor. București, 1953.
4. Minimum de tehnică de bibliotecă, București, 1952. Cuprinde reguli pentru organizarea fondurilor de cărți și a cataloagelor și pentru organizarea serviriî cititorilor.
5. Munca bibliotecii de masă. București, 1952.
6. Manualul bibliotecarului sătesc. București, 1951. Se adresează bibliotecilor, căminelor culturale în ceea ce privește organizarea tehnică.
7. Clenov A. V. Tehnica de bibliotecă. București, 1952.
8. Artemiev, N. Însemnările unui bibliotecar sătesc. București, 1953.
9. Albumul Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor în bibliotecile de masă. București, 1952.
10. Clasificarea zecimală pentru bibliotecii, servicii de documentare și fișiere individuale de studiu. București, 1952.
11. Reguli unitare pentru descrierea publicațiilor în cataloage și bibliografii. București, 1953.
12. Denisiev, V. N. Bibliografia generală. București, 1953.
13. Pagini alese ale scriitorilor noștri din trecut. Plan de lectură, București, 1952.
14. Mihail Eminescu (1850—1889). Plan de lectură. București, 1952.
15. Cum explică știința fenomenele naturii. Plan de lectură, 1952.
16. Ce să citim despre cultura legumelor. Indice bibliografic. București, 1953.
17. Să punem în practică regulile agrominimului. Indice bibliografic. București, 1953.
18. Să dăm avînt creșterii șeptelului. Indice bibliografic. București, 1953.
19. Pe drumul unei vieți fericite. București, E.S.P.L.A., 1953.

Prețul 2 lei